

vergadering **C104 – OND11**

zittingsjaar 2011-2012

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Onderwijs en Gelijke Kansen

van 19 januari 2012

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de organisatie van participatie op school - 656 (2011-2012)	3
Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het tweede Zzzip-onderzoek naar de leefsituatie van holebi's in Vlaanderen - 648 (2011-2012)	4
Vraag om uitleg van mevrouw Vera Jans tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het inschrijvingsrecht - 585 (2011-2012)	11
Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over een convenant tussen AGION en BIM (Brussels Instituut voor Milieubeheer) met betrekking tot de energieprestaties van de schoolgebouwen in Brussel - 635 (2011-2012)	13
Vraag om uitleg van mevrouw Katrien Schryvers tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de REG-procedure (rationeel energiegebruik) - 664 (2011-2012)	15
Vraag om uitleg van mevrouw Kathleen Helsen tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de aanbevelingen met betrekking tot de lokale overlegplatforms (LOP's) in het jaarverslag van AgODi - 681 (2011-2012)	
Vraag om uitleg van mevrouw Goedele Vermeiren tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de opstart van het centraal inschrijvingsregister en de decretale taken van de lokale overlegplatforms - 829 (2011-2012)	17
Vraag om uitleg van mevrouw Kathleen Deckx tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de vervrouwelijking van het onderwijs - 730 (2011-2012)	23
Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de opvolging van het dossier van de financiering van de protestantse theologiefaculteiten - 757 (2011-2012)	28

■

Voorzitter: de heer Boudewijn Bouckaert**Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de organisatie van participatie op school
- 656 (2011-2012)**

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Voorzitter, minister, collega's, op 26 mei 2011 maakte de Algemene Raad van de Vlaamse Onderwijsraad (Vlor) een advies over participatie op school aan u over. Dat unanieme advies handelde enkel over participatie op de basisschool en de secundaire school, zoals die geregeld werd door het decreet van 2004, en ging niet over de syndicale overlegorganen. Over participatie op school is in uw plannen voor deze legislatuur weinig te vinden, daarom zou ik enkele vragen willen formuleren bij sommige elementen uit dat advies, dat de Vlor op eigen initiatief heeft gegeven.

Naast de 'verplichte' overlegorganen zijn in veel scholen nog andere informele overlegorganen actief. Daardoor worden de inhoud van het overleg en de taak van de officiële overlegorganen uitgehold. De Vlor adviseert daarom om de scholen meer autonomie te geven en om een eigen participatiestructuur op te zetten, die dan wel aan bepaalde vereisten moet voldoen. Is het zinvol en mogelijk om het Participatiedecreet in die zin aan te passen en zo ja, aan welke timing moeten we dan denken?

De schoolraad wordt geacht advies te verlenen aan de directie en inrichtende macht of het schoolbestuur, of er informatie aan te vragen, maar de directie of het schoolbestuur maken geen deel uit van de schoolraad. Is het dan niet wijzer om conform het voorstel van de Vlor, de directeur en het schoolbestuur wel op te nemen in de schoolraad, of in de participatieraad, zoals de Vlor de raad noemt? Als ervoor gezorgd wordt dat het voorzitterschap van school- of participatieraad net zoals nu uitgesloten blijft voor leden van de directie of het schoolbestuur, dan moet dat voldoende garantie zijn voor een volwassen participatie.

In veel gevallen blijkt dat kansarme ouders en leerlingen weinig betrokken zijn in de participatiestructuren op school. Welke steun of impulsen overweegt de minister om daar verandering in te brengen?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, mijnheer De Meyer, ik meen dat we hier in de bespreking van de beleidsverklaring al even over hebben gesproken. We zullen dit jaar het formeel besluitvormingsproces voor een minidecreet met betrekking tot de rechtspositie van de leerling opstarten. Het tweede deel van het minidecreet heeft betrekking op de inspraak op school. Op basis van de uitgevoerde evaluaties en van het Vlor-advies over participatie op school zullen we het Participatiedecreet bijsturen.

We bevinden ons op dit moment in de fase dat we weten wat we willen, we zijn dit nu aan het bespreken met de administratie. Nadien kan het debat in de regering hierover plaatsvinden.

Het is de bedoeling om tijdens dit schooljaar de legistieke procedure van het decreet op gang te trekken en om op 1 september 2013, dus niet dit startende schooljaar, maar het schooljaar daarop, met een nieuw decreet van start te gaan.

We weten dat bij de evaluatie van het participatiegebeuren vanuit verschillende hoeken een sterk pleidooi werd gehouden om scholen meer autonomie te geven bij het invullen van het concept participatie, met de mogelijkheid om een eigen traject te doorlopen dat rekening houdt met de schoolspecifieke kenmerken en met de eigen leerkrachten, leerlingen en hun ouders.

De keerzijde van een beperktere centrale invulling van de regelgeving is dan wel dat op lokaal niveau voldoende garanties moeten worden geboden om de beoogde inspraak te

realiseren voor alle actoren en dat de naleving van het decreet en de lokale invulling ervan door de commissie inzake zorgvuldig bestuur getoetst kan blijven worden. De rol van deze commissie zou dan ook ongewijzigd moeten blijven bestaan.

We zullen ons dus baseren op het advies en u zult de komende maanden uiteraard ook betrokken worden bij de inhoud ervan, zoals we dat altijd doen binnen de meerderheid.

Ik meen dat de timing duidelijk is. Ik ga nog niet echt in op de inhoud omdat we die nog verder moeten bespreken, maar we vertrekken wel degelijk vanuit het advies van de Vlor.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Voorzitter, ik bedank de minister voor zijn engagement en ook voor de inhoud van zijn antwoord. Ik heb er geen bijkomende vragen over.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het tweede Zzzip-onderzoek naar de leefsituatie van holebi's in Vlaanderen - 648 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Voorzitter, minister, uit het tweede Zzzip-onderzoek dat u liet uitvoeren om te peilen naar de leefsituatie van holebi's in Vlaanderen, blijkt dat een glazen plafond voor holebi's niet bestaat. Homo's en lesbiennes zijn zelfs vaker in een leidinggevende functie terug te vinden dan gemiddeld.

Uit de studie die uitgevoerd werd bij 2400 holebi's en 1000 hetero's, blijkt echter ook dat hetero's vrij negatief tegenover holebi's staan. 12 procent van de hetero-ondervraagden vindt dat er te veel aandacht besteed wordt aan holebi's, 16 procent vindt dat holebi's abnormaal zijn en de helft is van mening dat kinderen op school niet moeten leren dat homoseksualiteit normaal is. Bovendien waardeert de doorsnee Vlaming het holebihuwelijk, adoptie door homomannen en ouderschap door lesbische moeders doorgaans ook minder dan de holebi's zelf vermoeden.

Ik heb de kranten van de afgelopen maanden bekeken en, toeval of niet, ik heb vastgesteld dat er bijna dagelijks iets in de krant stond over dergelijke zaken die in de 21e eeuw nogal vreemd overkomen. Zo las ik bijvoorbeeld iets over discriminatie van holebi's in rusthuizen. Vorig week stond in de Nederlandse Volkskrant een artikel waarin sprake is van een belangrijke rabbijn die zegt dat homo's ziek zijn en dat ze moeten worden geholpen met therapie. Ik las ook een artikel over John Travolta die geholpen kon worden door de 'Church of Scientology'. Zo doet men allerlei dingen om zieltjes te winnen voor het ene of het andere geloof. Blijkbaar kun je gered worden door therapie. In een artikel in de Volkskrant van gisteren staat hierover letterlijk dat men "verdwaalde joden terug op het rechte pad kan krijgen".

Gelukkig zijn er ook verbeteringen. Door de toegenomen zichtbaarheid van homoseksualiteit komen vooral jongeren eerder uit de kast. Het is ook gemakkelijker geworden om informatie op te zoeken of om verhalen over anderen te lezen, wellicht heeft dit ook met het internet te maken. Jongeren kunnen hierdoor alles voor zichzelf vroeger op een rijtje zetten.

Toevallig las ik eergisteren in de krant dat er nu iets op de markt zou worden gebracht om homofoob geweld onder de aandacht te brengen, een applicatie tegen 'gaybashing' voor de smartphone. Ik dacht daarbij: "Oei, help, is dit vandaag de dag nog nodig?" Blijkbaar is dat wel het geval, want bijna zes op tien holebi's kregen al te maken met verbaal geweld, 20 procent werd al een keertje bedreigd en één holebi op tien was slachtoffer van fysieke

agressie. Toch leggen slachtoffers van homofoob geweld niet gemakkelijk een klacht neer waardoor het probleem minder groot lijkt dan het in realiteit is – dit zijn woorden van voormalig minister van Binnenlandse Zaken, mevrouw Turtelboom.

Minister, in het kader van dit Zzzip-onderzoek had ik u graag de volgende vragen gesteld. Trekt u nog andere conclusies uit het onderzoek? Zo ja, welke? Wat is uw visie op de conclusies van het onderzoek?

In de beleidsbrief Gelijke Kansen 2012 geeft u te kennen dat op basis van de resultaten van het onderzoek beslist zal worden over het opzetten van eventuele verdere beleidsinitiatieven. Hebt u hierover reeds een beslissing genomen? Wat is de stand van zaken?

De voorzitter: Mevrouw Vermeiren heeft het woord.

Mevrouw Goedele Vermeiren: Voorzitter, minister, in het Zzzip-onderzoek staan een aantal aanbevelingen. De heer Verstreken heeft al verwezen naar de gewelddelicten. We hebben het hier al over gehad in een plenaire vergadering, ik meen in juni, naar aanleiding van een aantal heel concrete gevallen hier in Brussel. Ik meen ook dat we het hier al even over hebben gehad bij de bespreking van de beleidsbrief Gelijke Kansen. De collega verwees ook al naar de nieuwe iPhone-applicatie waardoor je anoniem kunt aangeven waar je slachtoffer wordt van holebigeweld. Blijkbaar voelen holebi's zich niet altijd veilig op straat en zijn er buurten waar ze niet graag komen. Dat zou niet mogen.

Ik wil u vragen naar de stand van zaken. Ik weet dat dat niet onmiddellijk kan worden opgelost. Die iPhone-applicatie is één stap die wordt gezet door een holebi-organisatie in samenwerking met een reclamebureau. Minister, is er vanuit de overheid al een onderzoek gedaan naar wie vooral die gewelddelicten pleegt en hoe holebi's kunnen worden aangezet om aangifte te doen? Dat is toch belangrijk, want holebi's blijken vaak geen aangifte te willen of te durven doen.

Toekomstige welzijnswerkers zouden tijdens hun opleiding geïnformeerd moeten worden over holebispecifieke problematieken. Is er in dat kader al overleg geweest met minister Vandeuren? Zijn daar al stappen gezet?

De heer Boudewijn Bouckaert: Ik heb twee korte opmerkingen. Ik ben voorstander van een complete normalisering in de verhoudingen ten aanzien van holebi's. Dat zou geen issue meer mogen zijn. Daarom vind ik het goed nieuws dat er geen glazen plafond blijkt te bestaan. Blijkbaar is daar geen discriminatoir effect. Homo's en lesbiennes zijn vaker in een leidinggevende functie terug te vinden dan gemiddeld. Dat komt misschien omdat ze minder gezinslasten hebben. Dat is dan maar zo, geen probleem.

Ik heb deze enquête ook gelezen. Had ik de antwoorden op die vragen blind mogen voorspellen, ik had veel ergere cijfers opgegeven. Ik vind dat de antwoorden dus wel meevallen. Mijn dochter gelooft nog in Sinterklaas, maar ik heb haar al uitgelegd wat lesbiennes en wat homo's zijn.

De vraag is of dat een nulmeting is. Mij interesseert de evolutie. Evolueert dat in goede zin of in ongunstige zin?

De voorzitter: Mevrouw Van Steenberge heeft het woord.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Ik was niet echt van plan om het woord te voeren, maar ik ga het toch doen. Ik denk dat het Zzzip-onderzoek het gewone boerenverstand aantoont. Waarom is er geen glazen plafond? Het glazen plafond bestaat vooral bij vrouwen die willen doorstromen naar hogere kaderfuncties, maar die wat geremd worden door hun gezinssituatie en vooral door de kinderen. Natuurlijk gezien hebben twee mannen nog altijd geen kinderen, twee vrouwen misschien wel, maar die kunnen misschien beter met elkaar afspraken maken over hun gezinssituatie.

Vervolgens is er het geweld. Er is nu een onderzoek verricht op geweld op homo's. Dat geweld keur ik absoluut af. Maar het geweld in de maatschappij in het algemeen, verhoogt. Het geweld op vrouwen verhoogt ook. Situaties waar er geweld voorkomt op holebi's, zijn er op plaatsen waar er ook meer geweld voorkomt op vrouwen, in stedelijke plaatsen. Ik zal niets specifiek zeggen, maar we zien toch wel dat het geweld in het algemeen op minderheidsgroepen verhoogt.

Het is een tweede Zzzip-onderzoek. De heer Verstreken vraagt welke maatregelen u zult nemen naar aanleiding van de resultaten van het tweede Zzzip-onderzoek. Mijn vraag is: wat is de verhouding tussen het eerste en het tweede Zzzip-onderzoek? Zijn er markante verschillen merkbaar? Zie je in het tweede Zzzip-onderzoek resultaten op basis van maatregelen die genomen zijn naar aanleiding van het eerste Zzzip-onderzoek? Er moet toch wel een evolutie zijn als er maatregelen worden genomen? Mijn vraag is vooral gericht op de verhouding tussen de twee Zzzip-onderzoeken.

De heer Boudewijn Bouckaert: Uit statistieken van een paar jaar geleden blijkt dat het aantal gewelddelicten in onze samenleving afneemt. Dat staat tegenover de perceptie. Of dat zo is voor geweld op vrouwen, weet ik niet.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Ik had het over geweld op minderheidsgroepen. Het gaat hier over gelijke kansen, ook voor holebi's en vrouwen. Er is ook een vraag gesteld over de afstemming op de maatregelen van minister Vandeuren. Ik heb toen ook vragen gesteld over het actieplan tegen geweld op vrouwen en op minderheidsgroepen. Vlaanderen wordt bijna niet betrokken in het nationaal actieplan tegen geweld.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Het Zzzip-onderzoek is een grootschalige survey waarbij 3400 respondenten werden bevraagd over een brede waaier aan thema's. Uiteraard zijn er dus een heleboel conclusies te trekken. Voor een exhaustief overzicht verwijs ik naar het rapport zelf, dat terug te vinden is op de website van het Steunpunt Gelijkekansenbeleid.

Ik licht er enkele opvallende resultaten uit, maar ik ga die meteen ook voor een stukje relativeren. Vooreerst blijkt uit het rapport dat er bij de heterorespondenten sprake is van een relatief grote homonegativiteit. Hierbij moet wel opgemerkt worden dat, in tegenstelling tot de vorige editie van het Zzzip-onderzoek, er deze keer ook hetero's bevraagd werden. Meer bepaald gaat het om afgerond 2400 holebi's en 1000 hetero's. De hetero's fungeerden als controlegroep en dienden om stigmatisering, attitudes en stereotypering te bevragen.

Ondanks actieve pogingen om het tegendeel te bewerkstelligen, was de totale steekproef niet representatief voor de Vlaamse bevolking. De Zzzip-respondenten zijn overwegend jong, hoog opgeleid en, op de spreekwoordelijke uitzondering na, autochtoon. Dit geldt zowel voor de holebi- als de heterorespondenten. Vermits de heterorespondenten op dezelfde manier gerekruteerd werden als de holebi-respondenten, namelijk via de campagne die het in kaart brengen van de leefsituatie van holebi's als primaire focus heeft, kan worden aangenomen dat het hier gaat om mensen die bijzonder gemotiveerd zijn om deel te nemen aan deze bevraging, bijvoorbeeld omdat ze een uitgesproken mening hebben over holebi's of omdat ze een vriend of familielid hebben die holebi is.

Uit de socio-demografische kenmerken van de heterosteekproef – jong, hoog opgeleid, en vrijzinnig – menen de onderzoekers te mogen besluiten dat de heterosteekproef een gemiddeld progressiever profiel heeft dan de doorsnee Vlaming. Hiervan uitgaand, zijn enkele resultaten opmerkelijk.

Homonegativiteit komt immers, afhankelijk van de in de survey geponeerde stelling, voor bij minimaal afgerond 12 procent van deze heterosteekproef. Dat is opvallend, maar net zoals je 10 procent racisten in de samenleving hebt, zul je ook wel 10 procent mensen in de samenleving hebben die een probleem hebben met holebi's. Net iets meer dan de helft van de

heterosteekproef is het er zelfs mee eens dat gelijke rechten voor holebi's een bedreiging zijn voor onze normen en waarden. Blijkbaar hebben de Leonard-adepten of pausadepten toch nog enige invloed in Vlaanderen als je die steekproef mag geloven.

Als ik even een zijdelingse opmerking mag maken: ik begrijp niet dat men dat als een bedreiging van de normen en waarden ziet. Je zou het ook zo kunnen stellen dat als holebi's willen trouwen, dat de ultieme bevestiging betekent van het gezin als hoeksteen van de samenleving. Het is eigenlijk een conservatief standpunt, zoals de voorzitter het vertaalt. Als je daar heel objectief, ontdaan van de problematiek van de seksualiteit, naar kijkt, is dat in de klassieke termen eerder een conservatief standpunt en eerder een bevestiging van de normen en de waarden in die groep. *(Opmerkingen van mevrouw Gerda Van Steenberge)*

Ik denk dat die mensen eigenlijk meer problemen hebben met de seksuele dimensie en zich beter meer zouden richten op het concept daarvan. Maar dit was even mijn persoonlijke mening tussen haakjes, maar ik denk wel dat ze de waarheid is.

Ik wil nog een andere vaststelling aangeven. Bij de holebisteekproef werd onder meer gevraagd hoe de respondenten dachten dat hetero's staan tegenover het holebihuwelijk, de adoptie door een holebikoppel en het lesbische-ouderschap. Opvallend is dat holebi's de reactie van hetero's ter zake positiever inschatten dan de effectieve reactie van de heterosteekproef.

Een tweede belangrijke conclusie van het rapport betreft het mentaal welzijn van holebi's. Het Zzzip-onderzoek bevestigde jammer genoeg eerdere bevindingen uit binnen- en buitenlands onderzoek: holebi's zijn kwetsbaarder voor subklinische symptomen van depressie en hebben een groter risico op het ondernemen van een suïcidepoging in vergelijking met hetero's. Opvallend is dat het suïciderisico vooral verhoogd is bij jonge lesbische en biseksuele vrouwen. Als indicator voor mentaal welbevinden werd onder andere het gebruik van genotsmiddelen onderzocht. Hieruit blijkt dat lesbiennes en biseksuele vrouwen vaker drugs gebruiken en een verhoogd risico lijken te hebben op het overmatig consumeren van alcohol.

Een derde opvallende conclusie uit het rapport is dat de daders van discriminerende feiten en van verbale en fysieke agressie meestal jonge mensen zijn van West-Europese afkomst. Wel blijkt er, in vergelijking met het aandeel dat ze vertegenwoordigen in de totale Vlaamse bevolking, een oververtegenwoordiging van enkele etnische minderheidsgroepen, Arabische maar ook Oost-Europese, en dan vooral uit de katholieke landen daar.

Een vierde conclusie – die trouwens eerder gevoerd kwalitatief onderzoek bij jongeren bevestigt – is dat er een link is tussen genderconformiteit en het ervaren van homonegativiteit. Holebi's die zich meer gender-nonconform gedragen, ervaren meer discriminatie. Die link is daar heel duidelijk zichtbaar. Dat merk je ook in heel wat problematieken die daarmee verwant zijn.

Om te eindigen met een positieve noot: zowel de holebi- als de heterosteekproef vinden dat het behoorlijk goed zit met de holebitolerantie in de Vlaamse scholen en bedrijven. Iedereen die de evolutie van de laatste twintig, dertig jaar in de samenleving heeft gezien, kan niet anders dan dat beamen. Er is een heel grote stap voorwaarts gezet. Maar er zijn nog problemen. De moeilijkste stappen moeten worden gezet bij een kleine groep van mensen. Je moet daar individueel werken. Maar op haar geheel is de evolutie in onze samenleving toch positief te noemen. Dat wil niet zeggen dat er geen problemen meer zouden zijn, bijvoorbeeld met de aanvaarding in de individuele gezinnen. Iedereen kent verhalen over de moeilijkheden die zich daar voordoen. Uit andere onderzoeken dan het Zzzip-onderzoek weten we dat de evolutie ook bij de Arabische jongeren in de goede richting gaat.

De conclusies van het onderzoek bevestigen mijn vermoeden – en ik denk: ons vermoeden – dat het vrij goed gaat met de holebi's in Vlaanderen, maar leren ons ook dat de al geleverde beleidsinspanningen absoluut moeten worden voortgezet. Het is te gemakkelijk om te stellen

– zoals we ook in de pers zagen gebeuren – dat veel holebirespondenten leidinggevende jobs hebben, en dat er dus geen roze plafond is, en bijgevolg dat er geen problemen meer zijn op de werkvloer. Een dergelijke redenering gaat toch weer iets te kort door de bocht.

De zin die ik nu lees, is door mijn administratie geschreven. Hij slaat een beetje op mij, maar goed.

Het is een prima evolutie dat iemand die zich als holebi geout heeft bedrijfsleider, minister of zelf premier kan worden. *(Opmerkingen)*

Het is gek om jezelf in een antwoord geobjectiveerd te zien. Ik word een object.

Dit toont aan dat iemands seksuele identiteit tegenwoordig niet langer automatisch een obstakel hoeft te betekenen op de carrière ladder. Ik praat niet over mijn privéleven, maar ik merk toch wel dat ik in het uitoefenen van mijn functie daarmee in de scholen geen problemen heb ondervonden – zelfs niet in katholieke of heel katholieke scholen. Het is belangrijk om te erkennen dat dit in de contacten goed verloopt. De beste houding die je kunt aannemen als je van holebischap of homoseksualiteit geen issue wilt maken, is er zelf geen issue van te maken. Dat is volgens mij de juiste houding.

Dat wil niet zeggen dat er geen problemen meer zouden zijn voor holebi's op de arbeidsmarkt. Zo kunnen we op basis van het Zzzip-onderzoek weinig of geen uitspraken doen over de werksituatie van laaggeschoolde holebi's, aangezien de steekproef grotendeels bestond uit hoogopgeleiden. Het vermoeden leeft echter dat precies in het werkmilieu van laaggeschoolden de kans op homonegativiteit het grootst is.

Ondanks een aantal mooie evoluties is er toch nog sprake is van een verrassend hoge score op homonegativiteit bij de heterorespondenten en van een hoger risico op een lager welbevinden bij holebi's. Dat heeft volgens de onderzoekers te maken met de aanwezigheid van wat Nederlandse onderzoekers 'moderne homonegativiteit' noemen: geen flagrante afwijzing zoals in het verleden, maar een dieperliggend onbehagen en een subtielere vorm van afkeuring. Persoonlijk denk ik dat het veel te maken heeft met onzekerheid. Wie zeker is van zichzelf, zal daar weinig problemen mee hebben. Wie onzeker is, zal er wel problemen mee hebben. Dat is een persoonlijke stelling, die door sommige onderzoeken al werd bevestigd, en die enige grond van waarheid bevat. Daarom vind ik het belangrijk om te blijven werken aan een holebivriendelijk klimaat. Iedereen heeft recht op een goed welbevinden.

De onderzoeksresultaten sterken mij vooral in de overtuiging dat we het al ontwikkelde beleid moeten voortzetten.

Er is ook verwezen naar het homofoob en 'gender based' geweld, dat we hier al hebben besproken. Ik heb ondertussen bewerkstelligd dat er een leerkracht gedurende een jaar zal worden vrijgesteld om samen met de onderwijsverstrekkers en pedagogische begeleidingsdiensten te werken aan een pakket om voor de hele holebiproblematiek een onderwijspakket uit te werken. Ik wil dit echter uitbreiden en er ook de genderproblematiek bij betrekken. Vaak zijn het dezelfde mensen die problemen hebben met holebi's die ook problemen hebben met vrouwen met een kort rokje en een diep decolleté, om een karikatuur van dat beeld te gebruiken. De scholen moeten beslissen of ze daarmee omgaan of niet, maar ik zou graag met de onderwijsverstrekkers een protocol afsluiten waarbij men zich engageert om minstens één keer per jaar, maar liefst wat meer, deze problematiek aan bod te laten komen in de lessen.

Ik weet van heel wat leerkrachten, zowel homo- als heteroleerkrachten, dat ze vaak onzeker zijn over dit thema. Zij weten niet goed hoe ze daarmee moeten omgaan. Merkwaardig genoeg bestaan er daarover geen echte standaardpakketten. Daarom lijkt het me nuttig om samen met de onderwijsverstrekkers en de holebibeweging die pakketten, gebaseerd op buiten- en binnenlandse ervaring, uit te werken en om zo de leerkrachten te helpen om dat allemaal bespreekbaar te maken in de scholen. We weten allemaal dat het in technische

scholen met een bepaalde bevolkingsgroep allesbehalve evident is om daarover te spreken. Het is belangrijk dat de leerkrachten daarin begeleid worden door het beleid.

U weet dat we intussen ook alle leerboeken hebben gescreend. We hebben een protocol met de uitgeverijen ondertekend.

Ik ben er ook van overtuigd dat mijn collega-minister Vandeuren in zijn beleid van suïcidepreventie rekening houdt met die studie. Een nieuwe uitdaging voor de toekomst is de holebisensitiviteit in de ouderenzorgsector. We bereiken het moment waarop heel wat oudere holebi's die zich hebben geout, in rusthuizen terechtkomen. Vaak zitten er daar leeftijdsgenoten die in een totaal ander klimaat zijn opgegroeid. Je hoort dat er daar problemen rond bestaan.

In verband met de genoemde applicatie, die ik net heb gedownload, is er geen rechtstreekse betrokkenheid met ons geweest. We hebben wel contacten met de vereniging Outrage. We bespraken met hen onze plannen inzake onderwijs. Ze zijn heel blij dat we het op die structurele manier willen aanpakken. Dat is ook de duurzaamste manier. Een mooi Vlaams spreekwoord zegt: 'Jong geleerd is oud gedaan.'

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Minister, ik dank u voor uw uitgebreide antwoord. Het is goed dat de leerboeken worden gescreend. Gebeurt dat ook in die bepaalde school in Antwerpen, waar er een leescomité is en waar bepaalde zaken zoals 'holebi' worden geschrapt? De studenten mogen dat niet lezen. Er was daarover vorig jaar een tv-reportage.

Onlangs las ik in een verslag over een enquête dat bijna de helft van de ouders het moeilijk hebben dat in het basisonderwijs andersgeaarde leraren daarover zouden vertellen tegen hun leerlingen. En toevallig lees ik vandaag op een website van een Vlaamse krant: "Homoseksualiteit is geen geaardheid maar een behandelbare afwijking." Psychologen zouden op zoek zijn naar een homotherapie om mensen te helpen om ervan af te geraken. Gaan we terug naar 'de jaren stillekes'? Dat zijn enkele kleine zaken die mijn wenkbrauwen doen fronsen in de 21e eeuw.

De voorzitter: Mevrouw Vermeiren heeft het woord.

Mevrouw Goedele Vermeiren: Minister, in de plenaire vergadering van juni hebt u naar aanleiding van geweld tegen homo's gezegd dat het heel moeilijk is en dat u geen pasklaar antwoord hebt, en dat u in de komende maanden duidelijke acties gaat voorstellen in samenwerking met Brussel, Antwerpen en Gent. Is daar al iets van in huis gekomen?

Minister Pascal Smet: Ik heb toen samen gezeten met de burgemeesters en politiehooftcommissarissen van Antwerpen, Brussel en Gent. Toen bleek uit de cijfers dat dat heel moeilijk vast te stellen is. Dat is ook de reden waarom die jongeman samen met een reclamebureau en in samenwerking met holebiverenigingen die applicatie heeft gemaakt. Dat was om meer meldingen te krijgen.

Eigenlijk was iedereen het erover eens dat de meest duurzame manier om hieraan te werken, via onderwijs is. Daarom heb ik die leerkracht vrijgesteld, om samen met onderwijsverstrekkers een pakket uit te werken. We nemen daar wat meer tijd voor omdat het beter is dat we dat goed doen zodat het enkele jaren mee kan gaan. Men is blij dat we dat gaan doen.

Ik merk een grote bereidheid in Antwerpen, Brussel en Gent om daar op een correcte manier mee om te gaan. Het belangrijkste is dat holebi's, wanneer ze daarmee worden geconfronteerd, dat melden aan de politie om het probleem juist te kunnen inschatten. Uit officiële politiecijfers blijkt dat er op het terrein een probleem is en dat we dat niet moeten ontkennen. Vaak zijn het Oost-Europese en Arabische jongeren, maar soms ook West-Europese jongeren. Het beeld is genuanceerd, maar er is een oververtegenwoordiging van die groepen in vergelijking met hun aandeel in de Vlaamse bevolking.

Ik heb ook de moslimgemeenschap gezien om daarover te praten. Ze hebben hun medewerking toegezegd. Het was niet evident om die vergadering te hebben, maar ze vinden ook dat dat niet kan. Ze hebben zich geëngageerd om samen te werken. In die school zijn er nog andere dimensies. De toekomst zal via de geëigende kanalen uitwijzen of daar al dan niet een probleem is.

Mevrouw Goedele Vermeiren: Ik heb dan toch goed begrepen dat dit via het onderwijs zal lopen en dat er geen acties zijn op korte termijn. De iPhone-applicatie is los van Onderwijs gebeurd. Het is belangrijk dat holebi's dat melden. Dat is een eerste stap. De andere kant moet er dan natuurlijk voor open staan.

Ik sluit me ook aan bij de voorzitter, die zei te hopen dat we het nog meemaken dat dit geen issue meer is, dat het kan passeren zonder er zelfs nog over te praten.

De voorzitter: Mevrouw Van Steenberge heeft het woord.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Minister, ik ben zelf absoluut geen Leonard-adept, maar het is intellectueel oneerlijk als u zegt dat de Leonard-adepten nog vrij veel invloed hebben. In deze discussie is er een verschil tussen een sociologische en een antropologische evolutie. In de Senaat heb ik de discussie meegemaakt over het homohuwelijk dat zou worden ingevoerd. Toen zijn antropologen daar het ontstaan van het woord 'huwelijk' komen uitleggen. Wij staan daar niet bij stil, maar antropologisch heeft het woord 'huwelijk' een betekenis. Sociologisch gaan we sneller evolueren dan antropologisch.

U zegt dat het suïcidegedrag bij lesbiennes hoger ligt dan bij homo's. Dat is te verklaren. Vrouwen hebben ook hun biologische gevoelens, die niet altijd te rijmen zijn met sociologische gevoelens van de lesbiennes. De onderzoeken, die altijd snel moeten gebeuren, gaan daar niet dieper op in. Misschien moet de affiniteit tussen sociologie en antropologie ook eens worden bekeken. Daarom vond ik het intellectueel oneerlijk dat u het had over de Leonard-adepten. Dat heeft er niets mee te maken. Dat had u niet moeten zeggen.

De voorzitter: Mevrouw De Knop heeft het woord.

Mevrouw Irina De Knop: Ik heb nog een vraag over de geweldsdelicten. In de aanbevelingen die werden gepubliceerd in het Zzzip-onderzoek, staat over tolerantie onder andere dat er in Vlaanderen nood is aan een onderzoek over deze geweldsdelicten. Pas wanneer er een goed beeld is van de omstandigheden waarin dit geweld plaatsvindt, kan er worden gewerkt aan een doeltreffende oplossing. Minister, dat vond ik een interessant gegeven. Zult u dat onderzoek voeren?

Minister Pascal Smet: Mijn uitspraak over Leonard-adepten was al schertsend gezegd. Dat hebt u uit mijn toon wel begrepen, mevrouw Van Steenberge. U hebt gelijk dat er een andere antropologische discussie aan verbonden is.

Ik had een professor familierecht, Alfons Heyvaert, en die had een originele definitie van het huwelijk. Ik ben naar de universiteit van Antwerpen gegaan en daar was het profiel van de studenten niet het meest progressieve. Hij probeerde graag en noemde het huwelijk een wettelijke vorm van prostitutie. Dat was een mooie doordenker en gaf aanleiding tot veel hilariteit.

Er zijn ook andere definities. Het huwelijk heeft ook een economische connotatie. We weten allemaal waarom het is ontstaan. Ik begrijp dat. Anderzijds begrijp ik het verzet niet, tenzij het een seksuele dimensie heeft. Als mensen uit de holebigemeenschap de wens hebben om te huwen, is dat een conformeren aan het traditionele gezinsverband in de samenleving. Het is een bevestiging. Daarom begrijp ik niet goed dat de kerk zich daartegen verzet, buiten het feit dat ze veel problemen heeft met seksualiteit. Dit was het enige dat ik wou zeggen en de verwijzing naar de Leonard-adepten was veeleer schertsend.

Of we bijkomend onderzoek moeten doen, weet ik niet onmiddellijk. Ik wil vooral tijd stoppen in het uitwerken van het pakket. Zo reiken we een bouwsteen aan om duurzame veranderingen mogelijk te maken.

De heer Boudewijn Bouckaert: Volgens de kerk is het huwelijk een sacrament tussen man en vrouw gericht op procreatie. Dat is de leer van de katholieke kerk, en die wil dat zo goed mogelijk vertaald zien in de burgerlijke wetgeving. Als je het homohuwelijk toestaat, staat dat haaks op hun leer. Ik zeg niet dat ik ermee akkoord ga, maar er zit wel een logica in die redenering.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Homoseksuelen die het huwelijk eerst hebben afgekraakt, wilden dan per se een huwelijk, terwijl een samenlevingscontract evenwaardig is. Toch wilden ze dat niet, en wilden ze het woord huwelijk gebruiken. Daar zijn lange discussies over geweest.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Vera Jans tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het inschrijvingsrecht - 585 (2011-2012)

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Vera Jans: Collega's, minister, op 9 november heeft de plenaire vergadering het decreet op het inschrijvingsrecht aangenomen. Dat decreet bepaalt onder meer dat: "een schoolbestuur de inschrijving weigert van een leerling die in de loop van hetzelfde schooljaar van school verandert, als deze inschrijving tot doel heeft of er in de feiten toe leidt dat de betrokken leerling in dat schooljaar afwisselend naar verschillende scholen zal gaan."

De filosofie hierachter is het vermijden van het coschoolschap, het fenomeen waarbij kinderen van gescheiden ouders heen en weer pendelen tussen verschillende scholen.

Natuurlijk onderschrijven we die maatregel volledig. Het is in het belang van het kind dat het schoolloopt in één school en niet elke week moet wisselen. Dat hoeft eigenlijk zelfs niet meer te worden herhaald, zeker niet in deze commissie.

Vanuit de sector van het eerstelijns welzijnswerk is de bezorgdheid gerezen dat de toepassing van die maatregel mogelijk negatieve gevolgen kan hebben voor de onderwijskansen van kinderen van hun cliënteel.

In de thuislozenopvang, vaak georganiseerd door de centra voor algemeen welzijnswerk (CAW's), kunnen ook ouders met kinderen terecht. Dat gebeurt ook steeds vaker. Het is dus een daadwerkelijke nood, want in de nieuwe thuislozenopvang in Hasselt van CAW Sonar verbleven er afgelopen zomer op een bepaald moment vijftien kinderen. Het was trouwens de eerste zomer dat die thuislozenopvang geopend was. Men mag dus vermoeden dat er in de toekomst een grotere bekendheid en misschien een grotere toestroom zal zijn.

In principe gaat het hier om crisis- en dus kortetermijnopvang. Het komt echter steeds meer voor dat gezinnen gedurende enkele maanden in zo'n centrum verblijven. In dat geval maken de medewerkers van het CAW afspraken met een buurtschool zodat de kinderen die in crisisopvang verblijven toch naar school kunnen blijven gaan.

Het gebeurt dus dat die kinderen gedurende eenzelfde schooljaar meer dan één of twee keer van school wisselen. In die specifieke situatie lijkt het mij gerechtvaardigd dat die ouders hun kinderen in meerdere scholen kunnen in- en uitschrijven in de loop van een schooljaar.

Minister, is het voor ouders zonder of met wisselend wettelijk domiciliëadres mogelijk om hun kinderen na de implementatie van de nieuwe decretale maatregel tijdens één schooljaar in

meerdere scholen in en uit te schrijven? Welke aanpak of regeling zult u hanteren in dergelijke bijzondere – en gelukkig uitzonderlijke – gevallen?

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Mijn vraag bevindt zich wat in de marge van het onderwerp dat mevrouw Jans aansnijdt. Er is altijd sprake van geweest dat er maatregelen zouden komen – eventueel ook in de uitvoeringsbesluiten – om de Antwerpse problematiek rond het inschrijvingsdecreet aan te pakken. Dat werd ook zo aangekondigd in de Antwerpse gemeenteraad door de schepen voor Onderwijs. Wat is daar de stand van zaken?

De voorzitter: Dat werd al besproken in de plenaire vergadering.

Mevrouw De Knop heeft het woord.

Mevrouw Irina De Knop: Minister, ik heb u over die problematiek een schriftelijke vraag gesteld. In uw schriftelijk antwoord daarop gaf u aan dat er nog geen omzendbrief over dat thema werd verzonden. U gaf ook aan dat er wel degelijk een communicatieplan is rond dat Inschrijvingsdecreet.

Minister, kunt u daar al meer details over geven? Welke acties houdt dat precies in? Is de communicatie daarover al in uitvoering? Wanneer zal de omzendbrief met de richtlijnen aan de scholen worden bezorgd?

De voorzitter: Mevrouw Celis heeft het woord.

Mevrouw Vera Celis: Ik sluit me graag aan bij de vraag van mevrouw Jans, omdat ik denk dat het inderdaad om een zeer kleine, maar enorm kwetsbare groep gaat. Minister, u kunt er nu misschien niet op antwoorden, maar beschikt u over cijfers over de omvang van die groep? Weet u hoe die kinderen in de praktijk van de ene school naar de andere pendelen?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: De regelgeving die werd ingevoerd, is uiteraard in het belang van het kind. Dat betwist u ook niet. Er zijn immers ouders die hun kinderen bewust en met regelmaat in eenzelfde schooljaar afwisselend inschrijven en uitschrijven in verschillende scholen. Het meest gekende voorbeeld is dat van de gescheiden ouders waarbij het kind de ene week bij de vader woont en schoolloopt in school A en de andere week bij de moeder woont en dan in school B schoolloopt. Dat is het fameuze coschoolschap.

De regering en de parlementsleden zijn het met de kinderrechtencommissaris eens dat het alternerend van school veranderen niet in het belang van het kind is en de rechten van het kind schendt. Ouders stellen hierbij hun individuele belangen boven die van hun kinderen.

De regel kwam er dus om praktische, maar niet noodzakelijke redenen. Het voorbeeld dat u aangeeft in uw vraag, namelijk de situatie van kinderen die in een thuislozencentrum verblijven, valt hier dus niet onder. Aangezien de in- en uitschrijvingen zich beperken tot de noodzakelijke in- en uitschrijvingen die gepaard kunnen gaan met het verhuizen van de woonplaats naar de crisisopvang en omgekeerd, vallen die niet onder de regelgeving.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Vera Jans: Minister, ik dank u voor uw kort, maar duidelijk antwoord. De ongerustheid leefde daadwerkelijk bij de mensen die met deze toch wel zeer kwetsbare groep bezig zijn en daar, met vallen en opstaan, mee werken.

Het is fijn te horen dat de regelgeving wordt toegepast voor de doelgroep waarvoor ze werd gemaakt. Ik ondersteun dat – net zoals iedereen hier – met hart en ziel. Ik ben blij dat deze kinderen in de mate van het mogelijke kunnen worden geholpen en geen extra struikelblok hoeven tegen te komen. Ik ben dus erg blij met uw antwoord.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: De gesprekken met Antwerpen lopen. Ik zal de laatste stand van zaken opvragen. De laatste stand van zaken waarover ik beschik, dateert van net vóór het kerstreces. Men zei me toen dat het liep en dat de ruimere communicatie in voorbereiding was. Er was al een vereenvoudigde versie verschenen op de website. Uit ervaring weet ik dat vele lokale overlegplatformen (LOP's) wel goed beseffen waarover het gaat. De reacties waren dus ook beperkt. De gesprekken lopen. Als er wijzigingen moeten gebeuren, zullen die worden opgenomen in Onderwijsdecreet XXII. Het communicatieplan zal tijdig worden uitgevoerd. Ik zal de laatste stand van zaken opvragen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over een convenant tussen AGION en BIM (Brussels Instituut voor Milieubeheer) met betrekking tot de energieprestaties van de schoolgebouwen in Brussel - 635 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Minister, via het decreet Energieprestaties in scholen van december 2007 werd een basis van energieprestatie-eisen voor nieuwe schoolgebouwen vastgelegd. In opvolging van het algemene decreet inzake energieprestaties voor gebouwen, vermeldt dat decreet dat nieuwe schoolgebouwen moeten voldoen aan de zogenaamde E70-norm.

Tijdens de plenaire bespreking, ruim vier jaar geleden, stelde de heer De Meyer de vraag in hoeverre die regeling ook geldt voor Brusselse scholen en hoe dat decreet zich verhoudt tot de betrokken ordonnantie. In Brussel werd in juni 2007 namelijk een ordonnantie goedgekeurd betreffende de energieprestaties en het binnenklimaat van gebouwen, niet specifiek voor scholen. Die ordonnantie trad in werking in 2008. Er is nergens sprake van de E70-norm.

In zijn antwoord in de plenaire vergadering gaf toenmalig minister Vandenbroucke toe dat er nog afspraken moesten worden gemaakt rond de vaststelling van een energieprestatiepeil voor de scholen in Brussel. Het referentiekader moest worden vastgelegd, er moest worden nagegaan welk gewest bevoegd is. Dat is een heel interessant item, omdat we ons echt op het kruispunt bevinden tussen gewest- en gemeenschapsbevoegdheden. Onderwijs is gemeenschapsgebonden, Energie is gewestmaterie. En hier zitten we precies op het kruispunt van de twee. Dan rijst de vraag of Nederlandstalige scholen in Brussel, die onderworpen zijn aan bepaalde eisen in verband met energieprestaties, zich richten tot Vlaanderen of tot Brussel. Ze weten het zelf niet.

In antwoord op mijn schriftelijke vraag in 2008 liet toenmalig minister Vandenbroucke weten dat daarover een protocol zou worden afgesloten tussen het Agentschap voor Infrastructuur in het Onderwijs (AGION) en het Brussels Instituut voor Milieubeheer (BIM), om na te gaan hoe de scholen zich precies moesten gedragen in dit vraagstuk.

Bij een opvolgingsvraag drie jaar later aan u, minister Smet, bleek dat dit protocol, waar Brusselse scholen echt vragende partij voor zijn, nog altijd niet was afgesloten. U zei: "AGION heeft effectief een ontwerpprotocol overgemaakt. BIM zou dit nader bekijken en opnieuw met het agentschap contact opnemen. Deze terugkoppeling is er evenwel niet geweest. Ik vraag AGION om dit te reactiveren. (...) Er is op dit moment geen protocol tussen AGION en BIM."

Daarop heb ik mijn Brusselse collega Brigitte De Pauw gevraagd om een soortgelijke vraag te stellen aan de bevoegde Brusselse minister voor Leefmilieu, mevrouw Huytebroeck. Het antwoord was heel opmerkelijk en ging eigenlijk nog een stap terug in de tijd: "Inlichtingen

bij mijn bestuur wijzen uit dat AGION geen enkele officiële aanvraag aan Leefmilieu Brussel of aan mijn kabinet hebben gericht.” Dat is exact het tegenovergestelde van wat u mij een paar weken voordien had bevestigd. “Ik nodig AGION uit”, zei mevrouw Huytebroeck nog tegen mevrouw De Pauw, “om contact op te nemen met het bestuur. Naar aanleiding van uw interpellatie heeft Leefmilieu Brussel op eigen initiatief contact opgenomen met AGION.”

Minister, kunt u ons meedelen wanneer AGION dit ontwerpprotocol voor een eerste maal doorstuurde naar Leefmilieu Brussel? Welke stappen heeft AGION sinds mijn vraag ondernomen om dit dossier te reactiveren? Kunt u een nieuwe stand van zaken geven in dit dossier?

Hoe verklaart u het bovenstaande antwoord van minister Huytebroeck, dat volledig in tegenspraak is met de antwoorden op eerdere parlementaire vragen die ik aan u stelde? Hebt u persoonlijk contact opgenomen met uw collega-minister om dat te bekijken?

Wanneer wordt dit dossier eindelijk afgerond? Wanneer voorziet u het afsluiten van een protocol tussen AGION en Leefmilieu Brussel rond deze problematiek? Voor onze Vlaamse scholen in Brussel is het belangrijk dat ze eindelijk weten aan welke regels ze zich moeten conformeren.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Mijnheer Delva, AGION heeft het ontwerpprotocol op 7 april 2009 per mail verstuurd naar BIM, met de vraag om bevestiging van goede ontvangst. Er volgde een bevestiging van goede ontvangst en de mededeling dat men het document met de oversten zou bespreken en nadien opnieuw contact zou opnemen.

AGION heeft, in het verlengde van wat ik de vorige keer gezegd heb, eind vorig jaar telefonisch en via mail opnieuw contact opgenomen met BIM met de vraag om het afsluiten van het protocol weer op te pikken.

Aangezien de toenmalige contactpersoon binnen BIM op dit moment blijkbaar niet meer actief is, heeft men de originele vraag en het ontwerpprotocol intern overgemaakt aan een andere medewerker. Dat is Brussel ten top. We hopen dat dit binnen een redelijke termijn kan worden opgelost.

Er is dus wel degelijk, in tegenstelling tot wat mijn collega Huytebroeck vertelt, een ontwerpprotocol overgemaakt. Ik zal haar ook een brief overmaken met de vraag om er samen de nodige schwing aan te geven, zodat het vooruit gaat.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Minister, ik dank u voor het antwoord. Ik hoor dat er eindelijk schot in de zaak zal komen.

U hebt nog niet geantwoord op de vraag naar welke ordonnantie of welk decreet onze Brusselse scholen zich moeten richten. Ik krijg die vraag en kan er zelf niet goed op antwoorden. Als men zich richt op de Brusselse ordonnantie, beantwoordt men eigenlijk niet aan een aantal eisen die worden gesteld in de Vlaamse decreetgeving, wat dan weer vervelend kan zijn inzake subsidiëring enzovoort. Als de scholen zich dan weer richten op het Vlaamse decreet, beantwoorden ze niet aan de regelgeving die op hun grondgebied van toepassing is vanuit het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

Minister Pascal Smet: Ik zie niet goed wat het probleem is. Als ze aan de E70-norm voldoen, is het ook vanuit het Brusselse oogpunt geen probleem.

De heer Paul Delva: Neen, maar de vraag is of ze daaraan moeten voldoen. Misschien verkiezen een aantal scholen om de voor hen financieel meest voordelige oplossing te vinden. Die scholen hebben ook recht op een duidelijk antwoord.

Minister Pascal Smet: Ik zal het nog eens laten bekijken, maar juridisch gezien is het volgens mij duidelijk. Als ze in aanmerking willen komen voor subsidiëring, moeten ze daaraan voldoen, ook al is dat niet de norm die het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest als dusdanig oplegt vanuit stedenbouwkundig oogpunt. Wij kunnen het perfect als subsidiëeringsvoorwaarde beschouwen. Ik ben bereid om dat protocol verder uit te werken. Ik zal mijn geachte collega een brief sturen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

**Vraag om uitleg van mevrouw Katrien Schryvers tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de REG-procedure (rationeel energiegebruik)
- 664 (2011-2012)**

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Mevrouw Katrien Schryvers: Minister, ik heb een aantal zaken vernomen in verband met de REG-procedure (rationeel energiegebruik). Een en ander heeft vanzelfsprekend te maken met de grote nood aan middelen voor infrastructuur en schoolgebouwen in Vlaanderen. De financiële middelen die vanuit de overheid ter beschikking worden gesteld, zijn weliswaar aanzienlijk, maar volstaan lang niet om aan de nood tegemoet te komen.

Doorheen de jaren zijn er diverse financieringsmogelijkheden naast elkaar ontstaan. Denken we maar aan de DBFM-formule (Design Build Finance Maintain) 'Scholen van morgen', en recenter, aan specifieke regelingen in verband met de capaciteitsproblemen, en dat alles naast de klassieke subsidiëring via AGION.

Sinds 2006 wordt ongeveer 10 procent van het reguliere budget ingekleurd als REG-middelen. Die moeten worden geïnvesteerd in infrastructuurwerken en het uitvoeren van energieaudits, die leiden tot zuiniger, efficiënter en dus rationeler energiegebruik in gebouwen. De ratio was dat heel veel schoolgebouwen op dat vlak onaanpast zijn en dat ingrepen op kortere termijn zouden kunnen leiden tot heel wat minder energievervalsing en dus winst zouden kunnen opleveren.

Dossiers die in aanmerking komen voor een REG-subsidiëring, hebben een aparte, snellere procedure, waardoor investeringen in duurzaamheid en energievermindering sneller kunnen worden uitgevoerd. Anderzijds halen betrokkenen ook heel wat nadelen aan van deze procedure, niet het minst de belasting van het reguliere budget. Ook kan bijvoorbeeld de anomalie ontstaan dat een school die zonnepanelen wil leggen op een geïsoleerd gebouw, slechts enkele maanden moet wachten, in plaats van daarvoor de reguliere wachtlijst te doorlopen. De koepels en AGION zouden, naar ik heb vernomen, het probleem in verband met de REG-dossiers hebben aangekaart. Er zouden zelfs voorstellen circuleren om de REG-procedure te schrappen. Gelet op de enorme wachtlijsten, zouden zij het beter vinden om het beperkte budget zo weinig mogelijk te versnipperen.

Er gaan geruchten over het afschaffen van de REG-procedure, waardoor REG-dossiers op de reguliere wachtlijst terecht zouden komen en op basis van de algemeen geldende criteria worden opgenomen in de prioriteitenlijst. Kunt u daarover duidelijkheid scheppen? Als dat zo is, hoe zit dat dan met scholen die al ver gevorderd zijn in de REG-procedure? Indien de REG-procedure effectief wordt geschrapt, zult u dan op andere manieren schoolbesturen stimuleren tot een duurzaam beleid met betrekking tot hun infrastructuur? Vanzelfsprekend valt er wel veel te zeggen over die 10 procent middelen die worden gebruikt voor REG-investeringen die niet in het globale budget vallen, waardoor andere scholen langer moeten wachten, maar aan de andere kant vinden we toch ook allemaal dat investeren in duurzaamheid van groot belang is.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Voorzitter, ik vind dit een terechte bezorgdheid. Ik heb hier met niemand over gepraat, maar ik zou het – gezien de historisch lange wachtlijst en de krapte van de middelen – begrijpelijk vinden als AGION en de koepels zouden zeggen: voor deze dossiers geen versnelde procedure. Ik heb u gezegd in welke context ik dat zeg. Ik vind het vrij logisch dat er een overgangsprocedure komt voor de scholen die al een dossier hebben ingediend.

De voorzitter: Mevrouw Deckx heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Deckx: Voorzitter, ondertussen zijn energiebesparende maatregelen haast een automatisme. Ik weet niet zeker of het nog langer echt nodig is om deze middelen gekleurd te houden. In elk geval zijn we allemaal op de hoogte van de enorme wachtlijst voor de reguliere scholenbouw. Misschien moeten grotere projecten – die ook energiebesparend zullen zijn – door de kleuring van deze middelen langer worden uitgesteld. Ik ga daar geen standpunt over innemen. Minister, hebt u de voor- en nadelen van dit systeem al opgelijst? Hebt u daaruit al conclusies kunnen trekken met betrekking tot deze middelen?

De heer Boudewijn Bouckaert: Ik sluit me aan bij de opmerkingen van de heer De Meyer. De schrapping van die procedure moet worden overwogen om de zaken zo simpel mogelijk te houden en de gewone dossiers vooruit te laten gaan. Er moeten inderdaad overgangsmaatregelen komen.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Het gaat hier niet om een deel van het reguliere infrastructuurbudget, maar om middelen die reeds ingeschreven zijn om de beschikbaarheidsvergoeding van de DBFM-scholen te subsidiëren. In afwachting van de oplevering van deze scholen werd dit budget voor het grootste deel aangewend als supplement bij het reguliere budget, terwijl een derde ervan voorbehouden werd voor specifieke REG-investeringen.

De diensten binnen de onderwijskoepels die de onderwijsinfrastructuur van nabij opvolgen, hebben inderdaad recent te kennen gegeven voorstander te zijn van een afschaffing van de zogenaamde inkleuring van een deel van het budget voor REG-investeringen. Ik bekijk samen met AGION de wenselijkheid en de impact van deze beslissing; inbegrepen zijn de scholen die al ver gevorderd zijn in de REG-procedure.

Het klopt dat er in het verleden al voor meer dan 100 miljoen euro aan REG-investeringen zijn gebeurd. Het energiebewustzijn is sterk gegroeid en we kunnen de vraag stellen of een dergelijke stimulans nog aangewezen is, zeker in het licht van het spanningsveld tussen de middelen en de noden inzake onderwijsinfrastructuur. Trouwens, alle scholen die in de nabije toekomst gebouwd of verbouwd zullen worden, moeten reeds voldoen aan een lager energiepeil van E70.

Er zijn nog andere procedures, en in het bijzonder bij de wachtlijstdossiers en de dossiers verkorte procedure die steeds meer REG-gerelateerde investeringen genereren. Indien we zouden beslissen om de inkleuring te laten vallen, zullen er nog altijd REG-investeringen kunnen gebeuren. De beslissing zal eerstdaags vallen.

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Mevrouw Katrien Schryvers: Ik dank u voor uw antwoord, minister. De vraag om die specifieke procedure af te schaffen, bestaat dus. U zegt dat het gaat over middelen in het kader van verbruiksvergoedingen van DBFM zolang die DBFM niet is uitgevoerd. Ik heb vernomen dat de koepels hopen dat die middelen worden toegevoegd aan het reguliere budget. Dat hoor ik u niet zeggen. Mogelijk verdwijnt de REG-procedure. Daar zijn afdoende redenen voor, het bewustzijn rond rationeel energieverbruik is toegenomen. Het zou inherent moeten zijn aan elk bouwdoossier. Maar dit zou niet meer middelen opleveren binnen het traditionele systeem. Is dat correct?

Minister Pascal Smet: Op termijn wel. Niet alle scholen moeten onmiddellijk een beschikbaarheidsvergoeding krijgen. Dat zal op termijn wel gebeuren.

Mevrouw Katrien Schryvers: Wat gebeurt er dan ondertussen met die middelen, minister?

Minister Pascal Smet: Die zullen bij de reguliere middelen komen.

Mevrouw Katrien Schryvers: Dat wou ik u graag horen zeggen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Kathleen Helsen tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de aanbevelingen met betrekking tot de lokale overlegplatforms (LOP's) in het jaarverslag van AgODi - 681 (2011-2012)

Vraag om uitleg van mevrouw Goedele Vermeiren tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de opstart van het centraal inschrijvingsregister en de decretale taken van de lokale overlegplatforms - 829 (2011-2012)

De voorzitter: Mevrouw Vermeiren heeft het woord.

Mevrouw Goedele Vermeiren: Minister, mijn vraag is een deelvraag van de vraag om uitleg van mevrouw Helsen. Zoals we reeds tijdens eerdere commissie- en plenaire vergaderingen hebben besproken, worden scholen steeds vaker geconfronteerd met het probleem van de dubbele inschrijvingen. Dat kan worden verholpen door de implementatie van een centraal inschrijvingsregister, waardoor leerlingen zich pas kunnen inschrijven in een school als ze nergens elders staan ingeschreven. Ook wat betreft het luxeverzuim aan het begin en einde van het schooljaar, kan het centrale inschrijvingsregister een hulp bieden en een betere gegevensregistratie mogelijk maken.

U gaf reeds aan dat het de bedoeling is te starten met het centraal inschrijvingsregister vanaf het schooljaar 2012-2013. Op 14 juni 2011 presenteerde het departement Onderwijs het nieuwe systeem en de bijhorende tijdsyclus. Discimus, zoals het systeem werd gedoopt, treedt in werking vanaf de inschrijvingsperiode 2012-2013, dus in concreto vanaf begin 2012.

De lokale overlegplatforms hebben een onderzoeks- en adviesopdracht en spelen daarnaast een bemiddelende en ondersteunende rol. Ze moeten afspraken maken betreffende de inschrijvingen en het beleid daarrond. Een van de bevoegdheden die decretaal zijn toegewezen aan de lokale overlegplatforms (LOP's) is "het ontwikkelen van instrumenten om dubbele inschrijvingen te voorkomen". In het jaarverslag 2009-2010 van de LOP's lezen we dat dit thema in tien LOP's op de agenda stond en zeven LOP's tot concrete actie overgingen om systemen te ontwikkelen. Het jaarverslag stelt ook wel dat er weinig animo is om rond deze problematiek te werken op het niveau van een LOP wegens beperkte financiële middelen en het feit dat men enkel op het niveau van het LOP de inschrijvingen kan controleren. Als een leerling dus van LOP-gebied verandert, of verhuist naar een gebied waar er geen LOP is, heeft het systeem maar weinig effect.

Minister, ik heb u bij de bespreking van de beleidsbrief al gevraagd wanneer Discimus in werking zou treden. U zei dat het eerst zou proefdraaien. Is het momenteel aan het proefdraaien of is het reeds algemeen ingevoerd? Als Discimus zich momenteel in de fase van het proefdraaien bevindt, hoeveel scholen zijn hierbij dan betrokken? Kunt u meedelen hoe de regionale spreiding en verdeling per onderwijsnet is geregeld? Is het dan de bedoeling dat het algemeen wordt ingevoerd vanaf het schooljaar 2013-2014? Ik veronderstel dat de decretale taak van het LOP om instrumenten te ontwikkelen om dubbele inschrijvingen te voorkomen, dan wegvalt. Wanneer en hoe zult u dit aan het LOP communiceren? Of is dit al

gebeurd en moeten ze dit nu al niet meer doen? Kunnen de LOP's autonoom beslissen hoe ze de middelen, die door het wegvallen van de decretale taak eventueel vrijkomen, in de toekomst aanwenden?

De voorzitter: Mevrouw Helsen heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen: Voorzitter, minister, mevrouw Vermeiren heeft het thema al geplaatst. Ook mijn vraag is gebaseerd op het jaarverslag dat AgODi (Agentschap voor Onderwijsdiensten) heeft uitgebracht. In dat jaarverslag vinden we zestien concrete aanbevelingen terug die AgODi doet met betrekking tot de decretale opdrachten van de LOP's.

Minister, op welke manier wilt u een antwoord bieden op die aanbevelingen van AgODi?

Welke conclusies trekt u zelf met betrekking tot de werking en de doelstellingen van de LOP's op basis van het jaarverslag van AgODi?

Wat is de stand van zaken met betrekking tot het centraal aanmeldingsregister?

Mijn laatste vraag is gebaseerd op het rapport van AgODi, maar ook op de ervaring die we hebben gehad toen we het decreet over het inschrijvingsrecht hier hebben besproken en uitgeschreven. Toen hebben we vastgesteld dat de LOP-werking heel wat mogelijkheden biedt, maar dat een aantal zaken in de werking van de LOP's niet altijd vanzelfsprekend is. We merkten dat de wijzigingen die we decretaal hebben gevraagd niet altijd een makkelijke oefening inhouden voor de LOP's. U hebt toen gezegd dat dit inderdaad een vaststelling is. Hoe gaat u als minister, met het oog op de toekomst, verder om met die vaststelling, gekoppeld uiteraard aan de aanbevelingen van AgODi?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, jaarlijks rapporteert AgODi over de voortgang in de LOP-werking aan de hand van een aantal vaste thematische rubrieken: ontwikkelingen in de samenstelling en werking van de LOP's, ontwikkelingen in de manier waarop de LOP's vorm en inhoud geven aan hun decretale opdrachten en ontwikkelingen in de manier waarop de LOP's meewerken aan de uitbouw van een lokaal onderwijskansenbeleid.

Hierbij wordt gebruik gemaakt van de verslaggeving van de LOP's en de periodieke voortgangsrapportages van de LOP-deskundigen, maar evenzeer van tabellen uit de LOP-monitor. Deze monitor brengt jaarlijks de werking van de LOP's in kaart aan de hand van een selectie van kritische indicatoren waarvoor de gegevens eveneens worden aangeleverd door de LOP-deskundigen. Deze werkwijze laat toe om ontwikkelingen in de LOP-werking van nabij op te volgen en onze ondersteuning optimaal af te stemmen op de noden en behoeften van de LOP's.

Het verslag geeft positieve ontwikkelingen aan op het vlak van de opmaak van omgevingsanalyses door het LOP, de toeleiding van anderstalige nieuwkomers naar het onderwijs, het inschrijvingsrecht en kleuterparticipatie. Dat zijn belangrijke decretale opdrachten van het LOP. Tegelijkertijd noteert het verslag ook nieuwe noden en behoeften. Als we de LOP-werking optimale ontwikkelingskansen willen geven, kunnen we uiteraard niet voorbijgaan aan deze noden en behoeften. Ik neem de aanbevelingen in het rapport dan ook ernstig. Ik kom daarop terug in het antwoord op uw tweede vraag.

Laat ik me hier nu eerst even beperken tot de voornaamste signalen uit het verslag. Met betrekking tot de omgevingsanalyse stellen we vast dat in steeds meer LOP's het belang van een goede omgevingsanalyse bij de uitbouw van hun werking wordt erkend. Cijfers van de laatste schooljaren tonen aan dat LOP's deze decretale opdracht steeds meer ter harte nemen. Maar tegelijk met deze toegenomen aandacht zijn ook de vragen toegenomen vanuit de LOP's naar beschikbaarheid van gegevens, naar professionele ondersteuning en naar samenwerking met derden die een substantiële bijdrage kunnen leveren aan de opmaak van

kwalitatieve omgevingsanalyses. Het gaat hier vooral over de samenwerking met provincies en gemeentebesturen.

Met betrekking tot de anderstalige nieuwkomers stellen we vast dat de inspanningen van de LOP's onder druk van een stijgend aantal anderstalige nieuwkomers, door een falend federaal migratiebeleid van de vorige regering, eveneens is toegenomen. Steeds meer LOP's verzamelen en interpreteren gegevens over de instroom en spreiding van anderstalige nieuwkomers, ze maken ook afspraken en installeren procedures met betrekking tot de opvang, het aanbod en de toeleiding van anderstalige nieuwkomers naar het onthaal-onderwijs. In het basisonderwijs zien we sommige inspanningen zelfs verdrievoudigen of bijna verviervoudigen.

Om te evalueren of deze inspanningen renderen, pleit men in het jaarverslag terecht voor een regelmatige gegevensuitwisseling tussen AgODi en Inburgering, want dan kunnen minderjarige nieuwkomers in de Kruispuntendatabank Inburgering ook worden teruggevonden in de onderwijsdatabanken van AgODi en vice versa. Op basis van deze informatie kunnen immers zowel LOP's als onthaalbureaus meer gericht worden geactiveerd inzake het toeleiden en begeleiden van anderstalige nieuwkomers naar het onderwijs.

In het jaarverslag wordt ook vastgesteld dat in steeds meer LOP's de inschrijvingsproblematiek op de tafel komt. Er worden meer officiële weigeringen geregistreerd en in steeds meer LOP's informeren scholen elkaar spontaan over capaciteiten en volle leerjaren of studierichtingen. Hiertegenover staat dat maar in weinig LOP's animo bestaat voor het ontwikkelen van instrumenten om dubbele inschrijvingen te voorkomen. Hiervoor verwijzen ze vooral naar de begrensde regio waarvoor ze bevoegd zijn. Leerlingen schrijven zich immers zowel in scholen binnen als buiten de regio in, waardoor de LOP-instrumenten maar weinig effect sorteren wanneer ze beperkt zijn tot de regio. Vandaar dat de LOP's dan ook uitkijken naar mijn plannen om een centraal inschrijvingsregister te installeren voor Vlaanderen en Brussel. Ik kom hier straks nog even op terug.

Met betrekking tot het bewerkstelligen van de sociale mix, geeft het verslag nog aan dat maar in beperkte mate gebruik wordt gemaakt van de mogelijkheid om bij de inschrijvingen voorrang te verlenen aan GOK- of niet-GOK-leerlingen. De mogelijkheden van het huidige inschrijvingsrecht als instrument om sociale mix te bewerkstelligen in de scholen, wordt maar beperkt benut.

Met betrekking tot de kleuterparticipatie vermeldt het verslag nog dat het schooljaar 2009-2010 het eerste schooljaar was waarin de LOP's specifieke acties hebben ondernomen ten aanzien van 4- en 5-jarige niet-ingeschreven kleuters. De LOP's organiseren deze acties aan de hand van gegevens van Kind en Gezin, dat de afgelopen jaren zelf stappen heeft ondernomen in verband met de 3-jarige kleuters. Een evaluatie gaf aan dat de procedure voor de opvolging van de niet-ingeschreven kleuters nog verder kan worden verfijnd.

Binnen het beleidsdomein Onderwijs en Vorming vindt er regelmatig een overleg plaats waarin nieuwe beleidsontwikkelingen met een directe of indirecte weerslag op de LOP-werking worden opgevolgd. Dat gaat om beleidsaanbevelingen, -voornemens en -beslissingen binnen dat beleidsdomein. Aan dit overleg participeren zowel AgODi, het departement, de inspectie als mijn kabinet. Ook de aanbevelingen uit de LOP-jaarverslagen worden op dit overleg besproken. Er wordt dan geëvalueerd op welke manier de aanbevelingen het beste opvolging krijgen.

Met betrekking tot de omgevingsanalyse bekijken we momenteel hoe de vragen naar meer beschikbare gegevens en professionele ondersteuning vanuit de LOP's kunnen worden meegenomen bij de verdere uitbouw van het datawarehouse en het kenniscentrum voor het hele beleidsdomein. In het kader van de samenwerking tussen LOP's en lokale besturen is intussen ook meer duidelijkheid geschapen over de invulling van de actieve en passieve openbaarheid van bestuur. Lokale overheden hebben meer duidelijkheid gekregen over welke

gegevens ze kunnen beschikken en welke procedures ze daarbij moeten respecteren. U weet dat dit een beleidswijziging is die ik heb uitgevoerd.

Met betrekking tot de anderstalige nieuwkomers zijn we momenteel in onderhandeling met het Agentschap voor Binnenlands Bestuur (ABB) over de wijze waarop onderwijsgegevens op regelmatige wijze kunnen worden uitgewisseld zodat kan worden nagegaan welke minderjarige nieuwkomers al dan niet de weg hebben gevonden naar het onderwijs, en dit conform met de privacyregelgeving. AgODi en ABB werken momenteel aan een protocol.

Met betrekking tot het inschrijvingsrecht verwijs ik graag naar het project Discimus. Door dat project zullen leerlingengegevens in de toekomst op een snelle, betrouwbare en gebruiksvriendelijke manier worden uitgewisseld tussen de overheid en de scholen. In de eerste fase zullen scholen de in- en uitschrijvingen op deze manier registreren. Hierdoor wordt het onder andere mogelijk om een zicht te krijgen op dubbele inschrijvingen.

Daarnaast is er met het recent bekrachtigde nieuwe decreet betreffende het inschrijvingsrecht niet alleen een decretale basis gegeven aan de experimentele aanmeldingssystemen, maar is tevens het inschrijvingsrecht meer sluitend en meer transparant gemaakt. Alle scholen in de LOP-werkingsgebieden zullen nu worden verplicht om vooraf aan de inschrijvingen hun capaciteiten vast te leggen en dit te melden aan het LOP. Voor de inschrijvingen voor het schooljaar 2013-2014 zullen de basisscholen en secundaire scholen eerste graad en buso ook verplicht worden om voorrang te verlenen aan GOK- of niet-GOK-leerlingen, afhankelijk van de samenstelling van hun schoolpopulatie. Het LOP zal hierover afspraken moeten maken. Op deze manier zal het bewerkstelligen van de sociale mix opnieuw een verplicht punt op de agenda's van de LOP's worden.

Met betrekking tot de kleuterparticipatie heeft AgODi intussen ook initiatieven genomen om de procedure voor het toeleiden van niet-ingeschreven 4- en 5-jarige kleuters naar het onderwijs verder te verfijnen. De verwachtingen van AgODi tegenover de LOP's over wat wel en wat niet te doen, werden duidelijker gespecificeerd en er vond ook een overleg plaats met Kind en Gezin om de communicatie over hun ondernomen acties helderder te krijgen.

Eerder gaf ik reeds aan dat LOP's binnen de huidige regelgeving maar in beperkte mate gebruik maken van de mogelijkheid om bij de inschrijvingen voorrang te verlenen aan GOK- of niet-GOK-leerlingen. Met het nieuwe decreet zullen alle scholen basisonderwijs en secundair onderwijs eerste graad en buso gelegen in een LOP-gebied, inspanningen moeten leveren om dichterbij een evenredige verdeling van GOK- en niet-GOK-leerlingen in het werkingsgebied op te schuiven. Het LOP zal hierover verplicht afspraken moeten maken.

Het decreet voorziet echter heel wat mogelijkheden om te komen tot afspraken op maat van de regio. Zo kunnen LOP's autonoom beslissen over de deelgebieden en geografische omschrijvingen waarbinnen ze willen streven naar een evenredige verdeling. Zij kunnen ook beslissen tot op welk niveau van de school ze de evenredige verdeling willen bekijken en streefcijfers willen vastleggen. In het basisonderwijs kan dit bijvoorbeeld op het niveau van de totale school of vestigingsplaats of tot op het niveau van het leerjaar in het lager onderwijs en geboortear in het kleuteronderwijs. Met betrekking tot de streefcijfers kan het LOP er bijvoorbeeld voor opteren om eenzelfde percentage of groeipcentage richting evenredige verdeling voor alle scholen af te spreken of kan het er ook voor opteren om scholen zelf een percentage of groeipcentage te laten bepalen binnen bepaalde onder- of bovengrenzen.

De mogelijkheden tot maatwerk zijn legio en bieden mijns inziens belangrijke garanties om te komen tot gedragen afspraken. We ondersteunen de LOP's momenteel maximaal door het ter beschikking stellen van al het nodige cijfermateriaal – dat is meer dan vroeger – om te komen tot goed gedocumenteerde afspraken hierover. In informatie- en vormingssessies die zijn opgezet voor de LOP-voorzitters en -deskundigen wijzen we ook op het belang van goede afspraken. Die houden rekening met de gevoeligheden van alle partners in het LOP en

zijn klaar en duidelijk geformuleerd zodat interpretatieproblemen achteraf tot een minimum kunnen worden herleid.

We adviseren LOP's in dit verband ook om besluitvormingsprocedures die staan beschreven in hun huishoudelijke reglementen nog eens goed onder de loep te nemen en te evalueren in welke mate deze garant kunnen staan voor een goed overwogen en breed gedragen besluitvorming. Hierbij is aandacht voor volgende aspecten belangrijk: actuele ledenlijsten, afspraken over het aanwezigheidsquorum om rechtsgeldig te kunnen vergaderen en het gehanteerde beslissingsquorum dat leidt tot gedragen besluitvorming. Met uitzondering voor het goedkeuren van een campusvoorrang en een aanmeldingsprocedure waarbij een meerderheid per decreet is vastgelegd, zijn de LOP's hierin autonoom. We zullen ontwikkelingen hier van nabij opvolgen en permanent evalueren, zoals we dat hebben afgesproken.

Het project Discimus maakt het mogelijk dat de scholen en de Vlaamse overheid via webservices op een eenvoudige, constante en snelle manier leerlingengegevens uitwisselen. Zodra een school bepaalde leerlingengegevens toevoegt aan het eigen softwarepakket of wanneer ze deze gegevens verandert, kan deze informatie onmiddellijk toegevoegd of veranderd worden in de databank van de Vlaamse overheid. Dit project wordt in verschillende fases uitgebouwd. Vanaf februari 2012 zullen de inschrijvingsgegevens voor het schooljaar 2012-2013 via deze webservices uitgewisseld worden met AgODi. Vanaf mei 2012 zal AgODi de scholen kunnen informeren als een leerling niet enkel in de eigen school, maar ook in een andere school is ingeschreven.

Dankzij het project Discimus zullen we vanaf het schooljaar 2012-2013 ook andere leerlingengegevens automatisch uitwisselen. Voor de uitvoering van de verschillende processen waarbij deze leerlingengegevens noodzakelijk zijn, blijft de Vlaamse overheid tot en met het einde van het schooljaar 2012-2013 enkel gebruik maken van de informatie uit de traditionele zendingen van leerlingengegevens via WebEDISON. Voorbeelden van deze processen zijn de berekening van de werkingsmiddelen en omkadering van scholen, de opvolging van de Bijzondere Financieringswet, de opvolging van de problematische afwezigheden, de opvolging van de kleuterparticipatie.

Vanaf het schooljaar 2013-2014 zullen de leerlingenzendingen via WebEDISON geleidelijk afgebouwd worden en zullen steeds meer processen gebaseerd zijn op informatie die automatisch via webservices met AgODi uitgewisseld wordt. Alle scholen voor basisonderwijs en secundair onderwijs, met uitzondering van de scholen voor buitengewoon onderwijs type 5, stappen van meet af aan in het project. In totaal gaat het over 2560 scholen in het basisonderwijs en 1081 scholen in het secundair onderwijs. Bij de 1081 scholen voor secundair onderwijs zijn ook de scholen en centra meegerekend die deeltijds secundair onderwijs aanbieden.

De decretale opdracht van de LOP's tot het ontwikkelen van instrumenten om dubbele inschrijvingen te voorkomen, valt niet weg. Tot op heden bestond bij de LOP's maar weinig animo voor het ontwikkelen van dergelijke instrumenten. Ik heb al gezegd dat de reden die ze daarvoor aanhaalden, de begrensde regio is waarvoor ze bevoegd zijn. Dankzij Discimus krijgen scholen de beschikking over ingeschreven leerlingen die ook in andere scholen, zowel binnen als buiten LOP-gebied, zijn ingeschreven. Deze info laat toe om op LOP-niveau afspraken te maken over welke opvolging aan deze gegevens wordt gegeven, zowel op het niveau van individuele scholen als op het niveau van het LOP. Het gaat over welke ouders te contacteren: alle ouders, een selectie of geen; door wie: individuele scholen, scholengemeenschap, LOP of een ander niveau; al dan niet nadat de dubbele inschrijvingen op het niveau van LOP, scholengemeenschap of een ander niveau werden bekeken en uitgezuiverd.

De LOP-voorzitters en -deskundigen worden permanent op de hoogte gehouden van ontwikkelingen binnen het project Discimus. Dat gebeurt bijvoorbeeld op de gezamenlijke

vormingsmomenten en het deskundigenoverleg in Brussel. Momenteel wordt geëvalueerd op welke manier de LOP's ook toegang kunnen krijgen tot de gegevens over dubbele inschrijvingen in de scholen van hun werkingsgebied. We hebben voor de invulling van deze opdracht geen extra financiële middelen toegewezen omdat we denken dat ze die niet nodig hebben.

De voorzitter: Mevrouw Vermeiren heeft het woord.

Mevrouw Goedele Vermeiren: Minister, ik dank u voor het zeer uitgebreide antwoord. Het ging zeer snel, maar ik wil het graag goed begrijpen. Is het centraal inschrijvingssysteem Discimus nu in werking voor alle scholen?

Minister Pascal Smet: Dat is op dit moment in ontwikkeling. Het wordt getest. Ik ken de juiste stand van zaken niet. Vanaf volgend schooljaar zal het gebruikt worden. Normaal gezien moet het volgende maand, februari 2012, als alles goed gaat, beginnen te lopen. Dat betekent dat het de komende maanden operationeel zal worden.

Mevrouw Goedele Vermeiren: De inschrijvingen zullen starten in alle scholen. Ze zullen dus onmiddellijk allemaal in het systeem instappen?

Minister Pascal Smet: Eigenlijk is Discimus een communicatiemiddel tussen de software die in de scholen aanwezig is en de databanken van onderwijs, waardoor de gegevens uitgewisseld worden en automatisch worden ingeschreven.

Mevrouw Goedele Vermeiren: De scholen zullen dus de komende maanden kunnen zien of een leerling al ergens is ingeschreven.

Minister Pascal Smet: Het wordt stapsgewijs ingevoerd. Dat zult u merken als u het antwoord leest.

Mevrouw Goedele Vermeiren: Er is dan toch nog een taak weggelegd voor de LOP's wat betreft de dubbele inschrijving. Dat begrijp ik niet goed. Als een school kan zien dat een leerling al ergens ingeschreven is, wat is dan nog de taak van het LOP? Die school kan die dan toch niet meer inschrijven?

Minister Pascal Smet: Het LOP kan wel afspraken maken over hoe je daarmee omgaat. Er zijn nog wel wat praktische zaken zoals ouders contacteren of eventuele informatie naar ouders sturen. Wij gaan dat niet vanuit Brussel allemaal doen.

Mevrouw Goedele Vermeiren: Neen, maar ik kan me inbeelden dat als in een school die niet in een LOP-gebied ligt, een leerling zich komt aanmelden, men dan zegt tegen die leerling dat hij al is ingeschreven in een naburige gemeente, en hij dus niet meer kan worden ingeschreven. Dan kan die school toch geen afspraken maken?

Minister Pascal Smet: Ik ga ervan uit dat de problematiek in de niet-LOP-gebieden kleiner is.

Mevrouw Goedele Vermeiren: Daar ga ik ook van uit, maar dan nog. Ik zal het antwoord in elke geval nalezen.

De voorzitter: Mevrouw Helsen heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen: Minister, u verrast me vandaag. Ik heb uw antwoord op de verschillende vragen punctueel opgevolgd. Ik moet vaststellen dat u actief bent op de verschillende aanbevelingen die AgODi gedaan heeft. Natuurlijk hebt u alles nog niet kunnen afronden, maar ik denk te mogen vaststellen, hoewel ik het antwoord nog eens zal nalezen, dat op elke aanbeveling momenteel wordt gewerkt. Dat vind ik een positieve vaststelling.

Ik heb nog slechts één vraag. Ze slaat op de laatste vraag die ik heb gesteld. Bij de totstandkoming van het Inschrijvingsdecreet hebben we de LOP's allerlei opdrachten gegeven. Als je het verslag leest van AgODi, zie je dat de verschillende partners binnen de LOP's op een verschillende wijze participeren. Toen is ons het signaal gegeven, vooral vanuit

de stad Antwerpen, gezien de grootte van de stad en van het LOP, dat het niet vanzelfsprekend is om de opdrachten die we geven aan de LOP's, waar te maken binnen de termijnen die we opleggen. Ik weet dat wij toen in de gedachtewisseling hebben gezegd dat wij daar rekening mee moeten houden als we de werking van de LOP's maar ook het Inschrijvingsdecreet bekijken. Over dat decreet dachten we toen dat het het juiste antwoord was, maar we zeiden ook dat we moesten afwachten wat de praktische uitvoering ervan zou geven en of we bepaalde zaken zouden moeten bijsturen omdat we bij enkele zaken vragen hadden. Ook dat was een van de elementen waarvan u zei dat we eens moesten bekijken of een ander overleginstantie bepaalde opdrachten moet krijgen in plaats van de LOP's. Toen heb ik gezegd dat ik niet wist of dat een goed antwoord was. Bij dit rapport herhaal ik mijn vraag: minister, hoe staat u ertegenover? Vindt u het goed dat de LOP's die opdrachten krijgen en vindt u dat we dat moeten behouden? Of wilt u dat aanpassen?

De voorzitter: Mevrouw De Knop heeft het woord.

Mevrouw Irina De Knop: In de reflectienota die wij hebben opgesteld toen het Inschrijvingsdecreet klaarlag, stelden wij dat het LOP een overlegorgaan is, niet een operationeel instrumentarium. Zij hebben met dit nieuwe decreet inderdaad een aantal belangrijke en tijdrovende taken gekregen, en ook bijkomende taken op het vlak van inschrijvingen en aanmeldingen. Wij vinden dat er onvoldoende middelen tegenover staan. Minister, ik beseef heel goed dat dit geen gemakkelijke opdracht is, maar toch durf ik u opnieuw de vraag te stellen of eraan wordt gedacht om dit wat meer te institutionaliseren. Wordt eraan gedacht om die ondersteuning op de een of andere manier te professionaliseren? Dat is misschien een fout woord, misschien is 'institutionaliseren' beter. Wij dachten dat er kon worden gedacht in de richting van het lokale flankerende beleid. Minister, wat is daarover uw standpunt? Dat sluit, denk ik, aan bij de vraag van mevrouw Helsen daarover.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Ik heb dat toen gesteld. Ik blijf erbij dat we dat moeten bekijken. Dat debat is nog niet uitgekristalliseerd. Het moet nog ten gronde worden gevoerd. Ondertussen hebben we – dat weet u – nieuwe dingen op onze boterham gekregen. Die hebben een grotere prioriteit. Maar het is nog altijd mijn bedoeling om met de LOP's en met de stedelijke overheden in het bijzonder te bekijken hoe we daarover afspraken moeten maken. Dat debat kan worden gevoerd als we het zullen hebben over sociale voordelen en het lokaal flankerend onderwijsbeleid. Er zijn, omdat er andere prioriteiten zijn, daarin nog geen concrete stappen gezet.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

**Vraag om uitleg van mevrouw Kathleen Deckx tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de vervrouwelijking van het onderwijs
- 730 (2011-2012)**

De voorzitter: Mevrouw Deckx heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Deckx: De universiteiten van Gent, Brussel en Leuven slaan de handen in elkaar voor een onderzoek naar de onderwijsachterstand van jongens. Het probleem is al langer gekend: jongens hinken blijkbaar steeds meer achter op meisjes. Dat willen we niet. Aan het eind van het secundair onderwijs heeft 41 procent van de Vlaamse jongens minstens een jaar schoolachterstand, tegenover 29 procent van de meisjes. Maar liefst 11,4 procent van de jongens verlaat het secundair onderwijs zonder diploma, terwijl dat percentage voor meisjes 7,7 procent bedraagt. Ook in het hoger onderwijs steken de meisjes hun mannelijke leeftijdsgenoten voorbij, zowel qua studentenaantal als op het vlak van studieresultaten.

Over de oorzaken heerst, volgens Griet Vandermassen, filosofe aan de Universiteit Gent, discussie. Een groeiend aantal experts wijst het hedendaagse onderwijssysteem met de vinger. Dat benadrukt communicatie, samenwerking en zelfstandigheid en is, volgens de experts, dus vooral op de leest van meisjes geschoeid. Jongens schijnen meer behoefte aan structuur te hebben en hebben veeleer baat bij competitie, iets waar meisjes vaak op afknappen. Meisjes zijn blijkbaar ijveriger, geconcentreerder, gemotiveerder en gedisciplineerder, terwijl jongens een beetje drukker en ruwer zouden zijn.

De specifieke eigenschappen van jongens worden in ons onderwijs volgens Vandermassen miskend en soms zelfs gepathologiseerd. Zeer energieke jongens krijgen volgens de filosofe al snel het etiket 'ADHD' opgekleefd. In een onderwijssysteem dat focust op waardevolle vrouwelijke vaardigheden, floreren meisjes, maar haken jongens af. Vandermassen neemt dan ook aparte klassen voor jongens en meisjes in overweging. Ik ben daar niet zo'n voorstander van, dat zei ik hier al eerder. Ik stelde u daarover een vraag naar aanleiding van experimenten in Nederland. U zei toen dat u de resultaten en bevindingen daarvan zou opvolgen.

Een ander knelpunt is blijkbaar het geringe aantal mannelijke lesgevers in ons onderwijs. Minister, we hebben het in deze commissie al vaker gehad over de vervrouwelijking van het leerkrachtenbestand. Ook dat speelt in het nadeel van de jongens. Ik heb ervaren dat nogal wat vrouwelijke leerkrachten het onderzoek hebben gelezen. Zij kwamen tot de bevinding dat het misschien wel juist was. Zij geven toe inderdaad nogal snel te oordelen over jongens en hun gedrag. Ik wil dat niet veralgemenen, maar het was wel frappant.

Minister, u zei dat u de resultaten van het Nederlandse experiment met betrekking tot het gescheiden onderwijs zou opvolgen. Hebt u daar nog nieuws over? Beïnvloedt dat desgevallend uw standpunt? Hoe staat u tegenover de uitspraak dat de specifieke eigenschappen van jongens in ons onderwijs miskend worden? Zijn er bijkomende inspanningen, bijvoorbeeld met betrekking tot sensibilisering, die u wilt leveren met betrekking tot het genderbewustzijn van leerkrachten?

De voorzitter: Ik moet melden dat door mevrouw Vanderpoorten een schriftelijke vraag is ingediend over de instroom en uitstroom van mannelijke leerkrachten. Er was ook een vraag om uitleg van mevrouw De Knop over de ongelijke prestaties van jongens en meisjes op school. De bijkomende vragen daarbij waren eerder geschikt voor een schriftelijke vraag. Mevrouw De Knop, u mag die vragen hier ook opwerpen.

Mevrouw De Knop heeft het woord.

Mevrouw Irina De Knop: Voorzitter, ik wilde inderdaad een klein beetje mijn beklag doen, als ik dat zo mag zeggen. Het is inderdaad jammer dat een bepaalde vraag om uitleg over hetzelfde thema werd geweigerd en verwezen naar de schriftelijke vragen, terwijl het hier toch mogelijk blijkt om een vraag om uitleg te stellen over dat thema. Het ware misschien interessant geweest om die vragen aan elkaar te koppelen. Mijn vijfde, zesde en zevende vraag zijn evenzeer beleidsmatig als de vragen van mevrouw Deckx.

Maar goed, ik zal er niet kinderachtig over doen. Ik heb het nog niet vaak meegemaakt dat u vragen weigert. Ik zou u toch willen vragen om er aandacht voor te hebben. Op hetzelfde tijdstip werden er vragen ingediend. De ene wordt goedgekeurd, de andere niet. Dat is jammer. Samen zouden ze in de commissie niet meer tijd in beslag nemen.

Minister, is er al overleg gestart over het vermijden van genderstereotypen? Is er al pedagogisch materiaal? U hebt dat aangekondigd in uw beleidsnota en uw beleidsbrief van vorig jaar. Zijn er al concrete acties in uitvoering of gepland? Hoe gaat u het evenwicht bewaren tussen enerzijds tools die erop gericht zijn jongens meer bij de les te houden en hun interesse te wekken, en anderzijds het doorbreken van de benadering van jongeren op basis van het man-vrouwonderscheid waarvan u in uw beleidsbrief aangeeft dat u ermee bezig bent en als een knelpunt aanvaardt? Neemt u nu al maatregelen om de schoolse achterstand van jongens terug te dringen of zult u wachten op de resultaten van het onderzoek?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Van mijn Nederlandse collega's verneem ik dat ze, wat gescheiden onderwijs betreft, in deze fase vooral nog met onderzoek bezig zijn. Wel zijn er een aantal scholen die verschillende zaken uitproberen om effectiever met jongens te werken in het voortgezet onderwijs. We horen het van het Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, zodra daar voor het beleid iets uit te leren valt.

Tegelijk heeft onderzoek in Nederland uitgewezen dat de hypothese niet klopt dat het verschil tussen jongens en meisjes toeneemt en dat daarbij het niveau van de jongens afneemt. Vergeleken met vroeger blijven leerlingen minder zitten en gaan ze naar hogere niveaus. Vergeleken met meisjes blijven de examenprestaties van jongens op het Centraal Examen bijvoorbeeld al decennialang op peil. Ik spreek nu over Nederland en verwijs naar een studie van Bügel, Alberts en Zwitser: 'Hebben jongens een steeds groter wordende onderwijsachterstand?', zoals die is gepubliceerd in het Tijdschrift voor Genderstudies, in december 2011, op de pagina's 63 tot 76.

Mevrouw Deckx, u citeert het opiniestuk van Griet Vandermassen als uitgangspunt voor uw vraag om uitleg. Academics in binnen- en buitenland betwisten de manier waarop de Gentse filosoof Vandermassen mannelijkheid en vrouwelijkheid kenmerkt en eenzijdig steunt op een onderzoek binnen de evolutionaire biologie en de evolutionaire psychologie, dat als zagezegd onweerlegbare wetenschappelijke inzichten wordt geplaatst tegenover onderzoek binnen andere tradities.

Gender is, weten we, een zeer complex fenomeen, dat vraagt om een doorgedreven interdisciplinaire benadering. De populaire opvatting dat 'boys will be boys' en dat de cultuur op school te veel geënt is op vrouwelijke waarden en verwachtingen, is een te simpel kader, dat nuancering verdient. Het is een echo van een welbekend motief dat de westerse cultuur door de invloed van het feminisme zou vervrouwelijken en echte mannelijkheid zou fnuiken. Die negatieve houding zou sinds de jaren 60 ook in het onderwijs zijn doorgedrongen, ook al was het onderwijs toen allesbehalve vervrouwelijkt en ontbrak het ons onderwijzend personeel niet aan testosteron.

Ligt de oplossing voor de jongens in het nastreven van de klas van de jaren 50? Moet ons onderwijs anno 2012 weer meer op autoritaire en competitieve leest worden geschoeid? Hoe productief is het om met een onderwijsaanpak te focussen op seksestereotypen? Heel wat meisjes willen graag meer bewegen en er zijn jongens die daar weinig voor voelen. De vastgestelde feminisering van het onderwijs en de schoolprestaties van jongens zijn ook op heel andere manieren te benaderen. Zo is de afgelopen decennia sprake van een toenemende cultus van het sekseverschil in onze maatschappij merkbaar in een brede cultuur van marketing, media, en een revival van essentialistische verklaringsmodellen. Ook die dragen bij tot het versterken van macho gedrag waarbij schools presteren door jongens zwak wordt gewaardeerd.

Ook de toename in ADHD-diagnosticering, waarbij Vlaanderen internationale koploper blijkt – niet de juiste koploper, als u het mij vraagt –, verontrust mij. Maar ze is niet louter toe te schrijven aan onbegrip voor mannelijke hormonen en duizenden jaren jacht en oorlog. Hier is duidelijk sprake van een veel complexer maatschappelijk fenomeen, waar jongensachtige branie en agressie enerzijds welwillend wordt bejegend en aangemoedigd, en anderzijds de effecten daarvan op sommige plaatsen en tijdstippen wordt geproblematiseerd.

Zoals ik in mijn antwoord op de parlementaire vraag nummer 95 van Jos De Meyer over schoolse achterstand en gender al uitvoerig heb besproken, weliswaar niet over de jacht en de oorlog, is de premisse van het toenemend probleem bij jongens onhoudbaar. Er zijn immers geen aanwijzingen dat jongens steeds meer achterop hinken op meisjes – tenzij het ijkpunt de jaren 1950 of eerder is. Want sinds meisjes in dezelfde mate gingen deelnemen aan het onderwijs, zijn de verschillen in gemiddelde prestaties een constante vaststelling.

Zonder twijfel moeten wij wel bezorgd zijn over de gendermechanismen in het hedendaagse onderwijs. Dat vrouwen in veel grotere mate dan mannen worden aangetrokken door het leerkrachtenberoep bijvoorbeeld, is een trend waarvan ik als minister van Onderwijs en Gelijke Kansen vind dat hij om bijsturing vraagt, ook al is er onderzoek voorhanden dat de concrete effecten op de prestaties van jongens en meisjes van de feminisering van het leerkrachtenberoep sterk relativeert, ook als ik vaststel dat de problemen van schoolmoeheid, anti-schoolse gevoelens, zittenblijven en ongekwalificeerd uitstromen ook in jongensscholen met een overwegend mannelijk lerarenkorps er niet minder om zijn. De blijvende en in sommige domeinen versterkte oververtegenwoordiging van mannen aan de staf van onze universiteiten baart mij eveneens zorgen, want ook dat is een vaststaand gegeven. Ondanks alle terechte bekommernissen over de slechte prestaties van jongens in het onderwijs, stromen mannen wel nog steeds gemakkelijker en frequenter door naar leidende posities aan de universiteiten, zijn experts nog steeds vooral mannelijk, en de betere verdieners ook.

Het is een goede zaak dat het onderzoek van de UGent, de KU Leuven en de VUB, waarnaar u verwijst, zich gedurende vier jaar zal buigen over gendersensitieve strategieën en hun effecten op onderwijsprestaties, schoolachterstand, ongekwalificeerde uitstroom, leermotivaties en aspiraties van jongens en meisjes. Daarbij zullen jongens en meisjes worden vergeleken, maar net zo goed worden de grote verschillen binnen de groep jongens en binnen de groep meisjes bestudeerd. Ook moet de studie ons handvatten opleveren waarmee we beter dan vandaag de cognitieve competenties van allerlei profielen van jongeren, maar ook hun welbevinden, werkhouding en sociaal gedrag, kunnen ontwikkelen. De opdracht voor het onderwijs in Vlaanderen is en blijft immers alle jongeren te vormen tot open, veelzijdige en sterke persoonlijkheden.

Het is belangrijk dat leerkrachten meer aandacht hebben voor gender en dat onderwijsprofessionals kunnen leren om, net als met alle andere menselijke diversiteit, op een constructieve manier met gender om te gaan. Het is dan ook niet toevallig dat in de basiscompetenties voor de leraren genderbewustzijn en gelijke kansen zijn opgenomen.

Eén initiatief waarmee ik wil bijdragen tot het werken aan die competenties bij toekomstige en beroepsactieve leraren, is de kersverse brochure ‘Genderklik in de kleuterklas’. Ze is het resultaat van een actieonderzoek dat vzw Genderatwork in 2011 voerde in een aantal kleuterscholen. De brochure geeft tal van voorbeelden en tips om op school en in de klas de genderklik te maken. Kortom, om bewust genderverschillen en -gelijkenissen te leren zien en erop in te spelen om stereotypering tegen te gaan. Ze wordt momenteel ruim verspreid bij leraren basisonderwijs en in de lerarenopleidingen. Je kunt ze ook downloaden op www.genderatwork.be.

In het verlengde wil ik ook nog verwijzen naar het onderzoek dat ik door çavaria heb laten uitvoeren naar de manier waarop in schoolboeken vrouwen, mannen en seksuele identiteit aan bod komen en de duidelijke afspraken die daarover met de educatieve uitgeverijen zijn gemaakt.

Zoals gezegd, is gender een zeer complex fenomeen, dat vraagt om een doorgedreven interdisciplinaire benadering. Het is jammer dat België als enige Europese land niet eens een volwaardige opleiding heeft. Ik heb dan ook net een brief gericht aan de rectoren van de Vlaamse universiteiten om ze daarop te wijzen, in de hoop dat ze werk maken van de uitbouw van een interuniversitaire opleiding op dat vlak. Willen beleidsmakers op diverse beleidsniveaus een doordacht, evidence based en effectief gelijkheidsbeleid voeren, dan moeten we dat sterker dan vandaag voeden door genderstudieonderzoek.

Om het belang van expertise inzake gender op de agenda te houden, brachten alle Klasse-producten een jaar geleden de genderthematiek onder de aandacht. Bij Klasse voor Leraren stak ook een eerstelijnsbrochure met praktische tips en wetenschappelijke inzichten die verder wordt gepromoot.

Tot slot heb ik me als minister van Onderwijs in het Actieplan Gelijke Kansen geëngageerd tot een reeks acties zoals genderbewuste sensibilisering over het beroep van leraar basisonderwijs en een behoefteanalyse gendercoaching in de lerarenopleidingen. Die initiatieven zullen sporen met de resultaten van het gevoerde loopbaan debat en de evaluatie van de lerarenopleiding.

De voorzitter: Mevrouw Deckx heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Deckx: Minister, de antwoorden worden langer, maar ook plezanter. Ik ben blij dat we die uitspraken mogen relativeren.

Het is goed dat het onderzoek wordt opgestart aan de desbetreffende universiteiten om tot de juiste conclusies te komen. Ondertussen kan ik alleen maar toejuichen dat u initiatieven neemt die leiden tot het maken van die genderklik in het onderwijs.

De heer Boudewijn Bouckaert: De stroom van theorieën en beschouwingen hebben mij wat van mijn melk gebracht. In hoeverre staat u daar trouwens eigenlijk achter? U lijkt daar wat afstand van te nemen.

Minister Pascal Smet: Nee, toch niet. Ik sta daar achter.

De heer Boudewijn Bouckaert: In de literatuur woedt een discussie over gender. Sommige scholen zeggen dat het eerder inherent is aan de fysieke constitutie en dat het zich dan vertaalt in sociale praktijken en instellingen. Anderen zeggen dat het geconstrueerd is. Je kunt daar heel lange discussies over voeren. Waarschijnlijk ligt de waarheid wat in het midden.

Je hebt die discussie niet nodig om te zien dat er in de scholen wel degelijk verschillen bestaan tussen jongens en meisjes. Ik merk dat ook op in de klas van mijn dochter. Dat is ook niet erg.

De vervrouwelijking van het onderwijs is toch een zorgpunt. Een goede mix zou veel beter zijn, zodat die verschillen ook vertaald worden in het personeel. Door die enorme vervrouwelijking van het personeel zou je een spanningsveld kunnen krijgen.

Jongens hebben een aantal typische kenmerken. Zo zijn ze gewelddadiger. Sommige studies geven aan dat samenlevingen waar de mannelijke bevolking tussen 19 en 30 jaar talrijk is, ook de meest agressieve samenlevingen zijn. Indien de jongens tussen 19 en 31 jaar niet op straat zouden mogen rijden met de auto, zou het aantal verkeersongevallen met 80 procent dalen. Er bestaan dus wat gegevens over de verschillen. Die verschillen moeten kunnen worden opgevangen door een zeer divers lerarenkorps, ook op vlak van gender.

Minister, al die theorieën mogen niet beletten dat er effectief inspanningen moeten worden geleverd om de exclusieve vervrouwelijking van het lerarenkorps tegen te gaan. Dat is namelijk geen gezonde ontwikkeling. Ook mevrouw Van Hecke heeft al gezegd dat het te exclusieve zorgprofiel van leerkrachten moet worden bijgesteld. Ik meen dat u gezegd hebt het daarmee eens te zijn.

Ik heb gisteren gesnuisterd in de cijfergegevens van het hoger onderwijs. Daaruit blijkt dat de meisjes oprukken aan de universiteit – dat constateer ik al lang –, maar niet gelijk in alle richtingen. De richting seksuologie telt 96 meisjes en 3 mannen. De hardere richtingen blijven daarentegen mannelijk jachtterrein. Die richtingen bieden veel meer perspectieven qua carrièrekansen. Ook daar zouden we dus een tandje kunnen bijsteken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de opvolging van het dossier van de financiering van de protestantse theologiefaculteiten - 757 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Minister, ik verwacht op mijn vraag geen lang, filosofisch of plezant antwoord, maar enkel een positief antwoord.

In opvolging van mijn eerdere vraag om uitleg, ongeveer een jaar geleden, wil ik graag meer vernemen over een mogelijke oplossing voor het vraagstuk van de onderzoeksfinanciering van de protestantse theologiefaculteiten.

In het decreet van 4 april 2003 over de herstructurering van het hoger onderwijs wordt de erkenning geregeld voor het verlenen van de graden van bachelor, master en doctor door de beide erkende protestantse faculteiten, namelijk de Evangelische Theologische Faculteit (ETF) te Leuven en de Faculteit voor Protestantse Godgeleerdheid (FPG) te Brussel. Die erkenning wordt geregeld in artikel 54 en 55 van het decreet. Het gaat om faculteiten die niet ingebed zijn in een universiteit. Dat heeft zijn gevolgen voor de financiering van die faculteiten. Voor het volledige kader verwijs ik naar mijn eerdere vraag om uitleg.

Vorig jaar werden liquiditeitsproblemen vastgesteld bij de twee instellingen wegens moeilijkheden inzake onderzoeksfinanciering. Daar knelt tot nu toe het schoentje: de financiering van het onderwijsluik schept op zich geen problemen, maar over de financiering van het onderzoeksluik is momenteel niets gepland.

Minister, in uw antwoord lichtte u een jaar geleden een voorstel van oplossing toe, dat mij hoopvol stemde. U zei: “Ik ben bereid te zoeken naar een definitieve regeling voor de financiering van de protestantse faculteiten. Een definitieve regeling zou geënt kunnen worden op het financieringsmodel van het hoger onderwijs.” Dat was inderdaad een goede piste.

Ik citeer verder: “Een mogelijke formule is de ontwikkeling van een onderzoeksgedeelte afgeleid van het onderwijsdeel zoals dat nu wordt vastgesteld volgens de decretale bepalingen vastgelegd in artikel 42ter. Ik wil die bijkomende onderzoeksfinanciering wel koppelen aan een samenwerking op het vlak van onderzoek en onderwijs met een andere binnenlandse of buitenlandse universiteit of universiteiten, als een vorm van kwaliteitsgarantie.” Dat was terecht. “Er lopen op dit ogenblik reeds gesprekken voor een samenwerking tussen de Evangelische Theologische Faculteit en de Vrije Universiteit Amsterdam. Daarenboven moet de bijkomende financiering van de Brusselse Faculteit voor Protestantse Godgeleerdheid” – een heel kleine faculteit – “gekoppeld worden aan een toekomstplan waarin de instelling aangeeft hoe ze haar voortbestaan en leefbaarheid geloofwaardig kan maken.”

Ik kon mij volledig vinden in uw bedenkingen.

Minister, we zijn nu een jaar verder. Hebt u een definitieve regeling kunnen uitwerken voor die instellingen? Waaruit bestaat die? Kunt u die verder toelichten? Is de financiële toekomst van de instellingen hiermee verzekerd? Wordt de nieuwe financiering, zoals u voorstelde, gekoppeld aan een samenwerking met een andere universiteit? Is er een specifiek toekomstplan voor de Brusselse Faculteit voor Protestantse Godgeleerdheid?

Welke procedure wordt hiervoor gevolgd, in de veronderstelling dat er inderdaad een oplossing is? Wordt dat verwerkt in Onderwijsdecreet XXII? Welk tijdsplan wordt gevolgd?

Hebt u de betrokken instellingen reeds ingelicht over de eventuele oplossing?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Het zal mij een bijzonder genoegen zijn om de heer Delva deze middag vol geluk en zaligheid naar huis te zien vertrekken.

In het kader van de besprekingen van het voorontwerp van decreet betreffende de integratie van de academische hogeschoolopleidingen in de universiteiten werden er binnen de Vlaamse Regering afspraken gemaakt over de heroriëntering van een aantal financiële middelen. Vanaf het begrotingsjaar 2014 wordt een bedrag van 300.000 euro voorbehouden voor de opleidingen in de protestantse godgeleerdheid aan de Theologische Faculteit Leuven en de Nederlandstalige afdeling van de Faculteit voor Protestantse Godgeleerdheid te Brussel. De bedragen zullen worden toegekend aan de twee instellingen samen voor de vervulling van hun decretaale onderzoeksopdracht. Bij de uitwerking van het decretaale kader voor de instellingen in de protestantse godgeleerdheid zal rekening worden gehouden met maximale effectiviteitsinzet van deze middelen voor de twee bestaande opleidingen, waarbij de filosofie van de wijze waarop instellingen in het Financieringsdecreet worden gefinancierd, wordt gehanteerd.

Hiermee zullen die instellingen op het gebied van financiering in dezelfde filosofie worden behandeld als de universiteiten en hogescholen. De verdeelsleutel van de bedragen zal in overleg met de beide instellingen worden vastgelegd.

Het is de bedoeling om de elementen decretaal te verankeren in het Onderwijsdecreet XXII, dat deze zomer zal worden verankerd.

Beide instellingen worden eerstdaags uitgenodigd om die werkwijze en dit voorstel te bespreken. Ze werden er uiteraard reeds mondeling van op de hoogte gebracht dat we eindelijk een oplossing hebben gevonden voor dit reeds lang aanslepend probleem.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Minister, ik dank u voor uw antwoord, dat mij verheugt. Daarmee komt een einde aan een lijdensweg voor die faculteiten die zij eigenlijk niet verdiend hebben. Ik ben blij dat we tot die oplossing kunnen komen.

Ik heb nog een kleine bijkomende vraag. De twee faculteiten worden nog altijd geconfronteerd met acute liquiditeitsproblemen die op termijn zouden moeten kunnen verdwijnen met de nieuwe voorstellen van oplossing. Kan daar ondertussen iets aan gedaan worden?

Voor de rest ben ik heel blij met uw antwoord. U eindigde uw vorige antwoord op mijn vraag met een uitspraak met een licht Phil Bosmans-gehalte. U zei: “In het leven is alles mogelijk, mijnheer Delva, maar daarom realiseert het zich nog niet.” En kijk, dit is wel degelijk tot een goed einde gekomen. Ik wens u en de regering daarvoor te bedanken.

Minister Pascal Smet: Op uw bijkomende vraag durf ik niet te improviseren. Dat moet ik nog bekijken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■